

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 2 w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2.95 zł. miesięcznie, 8.85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.34 zł. miesięcznie, 10.00 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6.95 zł., zagranicę 9.25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 187

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 17 sierpnia 1937 r.

Rok XXXI.

List z Warszawy.

Po 17 rocznicy „Cudu nad Wisłą“.

Pamiętny i chwalebny był dzień, dzień 15 sierpnia. W tym dniu obchodzimy rocznicę „Cudu nad Wisłą“ i zarazem święto Matki Boskiej. Przez szereg lat święto to nie było szanowane przez cały naród. Już na ugorach sanacji tj. bardzo późno zorientowano się, że popełniono wielki błąd i w następstwie ukazało się zarządzenie, głoszące, że **dzień 15 sierpnia jest „Dniem Żołnierza Polskiego“**.

Od niedawna się to dzieje, to też zachowała się do dziś linia podziału. Osobno święcili dzień „Czynu Chłopskiego“ ludowcy w całym kraju, osobno Stronictwo Narodowe w Warszawie, osobno hallerczycy i pokrewne organizacje w Ossowie i na wielkim cmentarzu poległych, w podwarszawskim Radzyminie.

Pogoda wszystkim nie dopisała. Lał nie-miłosiernie deszcz. To też z programu oficjalnego rychło zrezygnowano, ograniczając się do wystuchania mszy św. w kościele garnizonowym. Niepogoda odbiła się także na frekwencji obchodów Stronictwa Ludowego i Str. Narodowego.

Od wielu lat po raz pierwszy pozwolono endecji na publiczne manifestacje w obrębie stolicy. Mimo wielkiego deszczu widzieliśmy liczne szeregi umundurowanych Młodych Stronictwa. Rewia sił objęła cały powiat warszawski. Maszerowano z fantazją i muzyką. Znać było, że w tych szeregach jest zapal i wiara w wyznawaną ideę. Witano się huraganowymi okrzykami i podniesieniem rąk. W pochodzie niesiono wiele transparentów z napisami przeciwko folkfrontowi w Polsce. Była to przede wszystkim rewia młodzieży endeckiej. Mimo najgorszych warunków wypełnili oni szczerze cały rynek. Brak było tylko „starych“.

W historycznym już Ossowie zebrało się wiele ludzi. Ograniczono się do wystuchania mszy św. i do złożenia wieńców na grobie poległych. To samo dopełniło się na polach Radzymina. PKP należy się podziękowanie, gdyż postarano się otworzyć dla wygody podróżnych przystanek kolejowy, zwany Ossów. Niech i następne pokolenia odbywają pielgrzymki na pole bitwy podwarszawskiej, by czcić wielki poryw zbrojny zjednoczonego narodu polskiego.

Warszawa wydaje się nam w tej chwili jeszcze biedniejsza i uboższa. Z ulic śródmieścia pewnego dnia zniknęły luksusowe auta, wspaniałe limuzyny i bardzo kosztowne maszyny. Jak się okazuje, dygnitarze państwowi wyemigrowali na wywczas. Ale gdy prawdziwy sportowiec minister komunikacji p. Ulrych podróżuje koleją, minister Kościalkowski np. jechał maszyną z dalekiej Wileńszczyzny, z własnego majątku, na zjazd do Krakowa, a stamtąd aż do Gdyni nad morze.

Wielu takim panom wydaje się, że rządy, władza, luksus i przepych do nich wyłącznie nie należy, i że ze swoim stanowiskiem elitarnym nie rozstaną się nigdy, bo powołanie do rządzenia krajem mają jakoby we krwi. Taką zarozumiałością często grzeszą dyplomaci, którzy powołują się zresztą na dość duży autorytet. Lekarz japoński dr Aragaki leczył wielu dyplomatów i przy tej sposobności przeprowadzał odpowiednie badania. Stwierdza on, że **olbrzymia większość dyplomatów jest przynależna do grupy krwi O**. Przynależni do tej grupy ludzie odznaczają się dużym zrównoważeniem, uporem, dumą, opanowaniem i zaufaniem we własne siły. Nasz minister spraw zagranicznych niewątpliwie należy do tej grupy, gdyż uważany jest jako nieusuwalny „żelazny minister spraw zagranicznych“.

Biorąc to pod uwagę, czołowi przywódcy klubu 11 listopada powinni posiadać u siebie **całe laboratorium** do przeprowadzenia odpowiednich badań. Ambicją bowiem ich jest obsadzać odpowiednie, ważne stanowiska swoimi ludźmi, a stanowiąc zespół zgrany, na zasadach wodzostwa i posłuszeństwa oparty, będą chcieli odgrywać rolę w polityce, a nawet wywierać wpływ na rządy. Już dziś zasięg wpływów tego klubu stale się powiększa. W szeregach klubu są ludzie z różnych dzielnic. Członkiem tej wylegarni przyszłych starostów, dyrektorów, prezesów jest m. in. **uzdolniony bardzo Pomorzaniec**, który już dziś chodzi w aureoli kandydata na wojewodę pomorskiego, czekającego tylko, kiedy dla niego wybijie godzina.

Wojna japońsko - chińska pochłania coraz więcej ludzi i materiału

Japońskie dowództwo obserwuje przebieg walk pod Szanghajem.

Tientsin, 16. 8. (PAT) Japończycy w przyśpieszonym tempie wysyłają posiłki do Chin północnych z Korei i Mandżurii. Od wczoraj rano do Tientsinu przybyło 60 pociągów wojskowych z materiałem wojennym i oddziałami wojsk japońskich. Posiłki te obliczają na 30 tysięcy ludzi. Samoloty japońskie w dalszym ciągu lądują w Tientsinie i Pekinie.

W kołach japońskich twierdzą, iż lotnictwo chińskie nie brało żadnego udziału w walkach pod Pekinem i Nankau.

Tokio, 16. 8. (PAT) Z Szanghaju donoszą, że samoloty japońskie bombardowały wczoraj po południu Hang-Kiu i Kuang-Te na południowy wschód od Nankinu. Zniszczono 5 hangarów.

Wczoraj nad Szanghajem rozegrała się walka powietrzna, podczas której trzy samoloty chińskie zostały stracone.

Chiny gotowe są na wszystko.

Szanghaj, 16. 8. (PAT) Chińska agencja Central News donosi, iż rząd chiński postanowił nie opuszczać Nankinu, bez względu na to, jaki rozwój przyjmą wypadki.

Japończycy niszczą chińskie lotnictwo.

Tokio, 16. 8. (PAT) Lotnictwo japońskie, według agencji Domei, przeprowadziło energiczną akcję w celu zniszczenia wszystkich ośrodków lotniczych chińskich w okręgu Szanghaju. W czasie tej akcji zniszczono 70 samolotów chińskich.

Poza tym samoloty japońskie zaatakowały lotniska w Encziao w pobliżu Hang-Czau oraz lotnisko Kwang-Te na połowie drogi pomiędzy Nankinem a Hang-Czau, niszcząc hangary i 12 samolotów. W drodze powrotnej eskadra japońska obrzuciła bombami lotnisko Cziao-Tsu-Czen w pobliżu Hang-Czau.

Chiński minister spraw zagranicznych ogłosił komunikat, w którym mówi o gotowości Chin do obrony przed zaborczymi zakusami Japonii.

Wielka bitwa, w której padło 9 ludzi.

Tientsin, 16. 8. (PAT) Przedstawiciel japońskiego sztabu generalnego oświadczył dziennikarzom, iż straty japońskie w bitwie pod Nankou, wyniosły 9-ciu zabitych i 60 rannych. Teren, na którym rozgrywały się walki był bardzo trudny, w szczególności wielkie przeszkody musiała przewyżyczyć artyleria. Mur chiński posiada jeszcze duże znaczenie obronne. Japończycy są przekonani, iż będą posuwali się na przód dosyć powoli.

Skutki bombardowania.

Tokio, 16. 8. (PAT) Według agencji Domei, podczas wczorajszego bombardowania koncesji międzynarodowej przez samoloty chińskie w Szanghaju, w koncesji francuskiej zginęło od bomb 445 osób, a 821 odniosło rany. W koncesji międzynarodowej jest 495 zabitych i 600 rannych.

Liczne samoloty chińskie spłonęły.

Wczoraj rano eskadra samolotów japońskich zniszczyła trzy samoloty na przedmieściu Szanghaju Hung-Wao.

Mechanizm czy brak doświadczenia?

Szanghaj, 16. 8. (PAT). Wczoraj rano w Szanghaju i jego okręgu panował zupełny spokój. Zamilkły nawet armaty. Słychać było jedynie od czasu do czasu trzask karabinów maszynowych.

Władze chińskie są jeszcze pod wrażeniem wczorajszych incydentów, które mogą im poważnie zaszkodzić. Dochodzenie oficjalne trwa jeszcze, ale już te-

raz jest pewnym, że bombardowanie koncesji międzynarodowej przez lotników chińskich było następstwem wypadku, a nie aktem świadomym. Istnieją w tej sprawie dwie hipotezy:

Chińska agencja Central News przypuszcza, iż bomby spadły przypadkowo po odniesieniu ran przez lotnika chińskiego i uszkodzeniu mechanizmu, utrzymującego pociski. Według drugiej hipotezy, która wydaje się korespondentowi Havasa bardziej prawdopodobną, bomby chińskie spadły na teren koncesji międzynarodowej z powodu nieostrożności i niedoświadczenia doświadczenia lotnika chińskiego, który chciał zbombardować okręty japońskie, stojące w pobliżu koncesji, nie licząc się z niebezpieczeństwem, na jakie naraża gęsto zaludnioną dzielnicę.

Mgła w Szanghaju.

Szanghaj, 16. 8. (PAT). Wszystkie szpitale są przepełnione. W mieście panuje bardzo silna mgła, tak że widzialność jest bardzo mała. Niepogoda i ulewne deszcze zwiększają jeszcze cierpienia uchodźców, którzy spędzili noc bez dachu nad głową.

We wtorek zaczęło się ewakuowanie w Szanghaju kobiet i dzieci, obywateli brytyjskich.

Pociski, wystrzelone przez japońskie działa przeciwlotnicze, padły na bulwarze Joffre, znajdującego się w środku koncesji francuskiej. Dwie osoby zostały zabite, 4 odniosły rany.

Walka powietrzna nad Nankinem.

Nankin, 16. 8. (PAT). Walka powietrzna ponad Nankinem trwała przeszło godzinę. Z powodu złych warunków atmosferycznych i małego pola widzenia, samoloty były zmuszone do obniżenia lotu.

Kiedy rozległy się głosy syren, ruch w mieście został całkowicie wstrzymany. Ulice opróżniły się. Na skrzyżowaniach i placach ustawiono działa przeciwlotnicze. Samoloty japońskie w liczbie 12 ukazały się nad miastem o godz. 14. Zrzucano dwie bomby na lotnisko handlowe, znajdujące się w centrum miasta, 5 bomb spadło na lotnisko wojskowe, uszkadzając dwa samoloty szkolne i jeden z hangarów.

Na spotkanie samolotów japońskich wyruszyła eskadra chińska z 27 aeroplanów. Do gwałtownego starcia doszło ponad dzielnicą miasta, gdzie się znajduje oddział agencji Reutersa. Jeden z pocisków przeciwlotniczych wpadł nawet do jednego z pokojów redakcji, nie wyrządzając jednakże większych szkód i nikogo nie raniąc.

Chińczycy twierdzą, iż stracili 6 samolotów japońskich, nie tracąc ani jednego aeroplanu. Na lotnisku, w pobliżu Nankinu korespondent Reutersa widział jeden ze straconych samolotów japońskich. Z pod szczątków jego wydobyto zwłoki zwęglone pięciu członków załogi.

Gwałtowne natarcie Japończyków.

Szanghaj, 16. 8. (PAT) Według ostatnich wiadomości, wojska japońskie rozpoczęły w Szanghaju przeciwko pozycjom chińskim gwałtowne natarcie od strony morza, ładu i z powietrza. Samoloty japońskie bombardowały przede wszystkim Hung-Yao i pozycje chińskie na zachód od Szanghaju.

Zaostrzenie sytuacji w Palestynie.

Jerozolima, 16. 8. (PAT) Pod koniec tygodnia sytuacja uległa dalszemu zaostrzeniu. W Safed Dzenin rzucono kilka bomb, które na szczęście nie wyrządziły większych szkód. Sanatorium znajdujące się w pobliżu Jerozolimy było ostrzeliwane kilkakrotnie przez nieznanych osobników. Wioski arabskie zaczynają porozumiewać się przy pomocy świetlnych sygnałów. Wzmocniona akcja terrorystyczna budzi wśród żydów poważne zaniepokojenie.

Huragan nad Wenecją.

Rzym, 16. 8. (PAT) Wczoraj przeszedł nad Wenecją gwałtowny huragan, który trwał godzinę. Huragan powrywał drzewa z korzeniami i pozrywał dachy domów. Komunikacja pomiędzy Wenecją a Lido została zamknięta.

Katastrofa kolejowa.

Grenoble, 16. 8. (PAT) Dzisiaj rano na dworcu w Grenoble z powodu pomyłki dróżnika pociąg, podążający do Chambéry wpadł na pociąg towarowy, 20 pasażerów odniosło lekkie rany.

Nuncjusz papieski w 17 rocznicę „Cudu nad Wisłą”.

Warszawa, 16. 8. (PAT) Wczoraj jako w rocznicę zwycięskiej bitwy pod Warszawą o godz. 8 rano, ksiądz nuncjusz apostolski msgr. Cortesi odprawił w bazylice Serca Jezusowego na Pradze nabożeństwo dziękczynne.

Bojówki PPS. rozbiły zgromadzenie Str. Narodowego.

Kraków, 16. 8. (PAT) W ramach obchodu rocznicy 15 sierpnia Stronnictwo Narodowe w Krakowie usiłowało zorganizować oddzielnie dla swoich członków i sympatyków zebranie w sali wystawowej przy ul. Rajskiej. Z chwilą rozpoczęcia się zgromadzenia doszło między przybyłą grupą PPS a zgromadzonymi narodowcami do zajścia, w wyniku którego kilka osób zostało poturbowanych. Przybyłe na miejsce organa policji państwowej niezwłocznie przywróciły porządek.

250.000 pątników w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Kraków, 16. 8. (PAT) Wczoraj zakończyły się w Kalwarii Zebrzydowskiej uroczystości odpustowe w związku z 50-leciem koronacji cudownego obrazu Matki Boskiej. W procesji z cudownym obrazem wzięło udział przeszło 150.000 pątników. Ogółem w uroczystościach odpustowych w ostatnim tygodniu wzięło udział przeszło 250.000 wiernych.

Koronacja cudownego obrazu Matki Boskiej w Odporyszowie.

Tarnów, 16. 8. (Tel. wł.) W Odporyszowie odbyły się dwudniowe uroczystości, związane z koronacją cudownego obrazu Matki Boskiej. W dniu wczorajszym aktu koronacyjnego dokonał ks. biskup Lisowski. W uroczystości wzięło udział ponad 100.000 wiernych. Wioska Odporyszów jak i miasteczko Żabno było bogato udekorowane flagami o barwach państwowych i papieskich.

Rolnicy przepędzili bezbożników.

Jarocin, Kiedy mieszkańcy wsi Roszków pod Jarocinem w Wielkopolsce udali się do kościoła parafialnego w Siedleminie zjechało do Roszków czterech mężczyzn, którzy odwiedzili domy i rozrzucaли broszurki bezbożnicze i ulotki przeciwkatołickie. Znajdujący się w domu prezes Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży, widząc co się dzieje, zorganizował szybko kilku ludzi, którzy zatrzymali wysłanników, odebrali im „bibulę” bezbożniczą, niszcząc ją, poczym przepędzili ich ze wsi.

Po przepędzeniu bezbożników ze wsi pod „honorową” eskortą odprowadzono ich na posterunek policji w Jarocinie.

Pan Prezydent Mościcki z małżonką opuszcza Juratę.

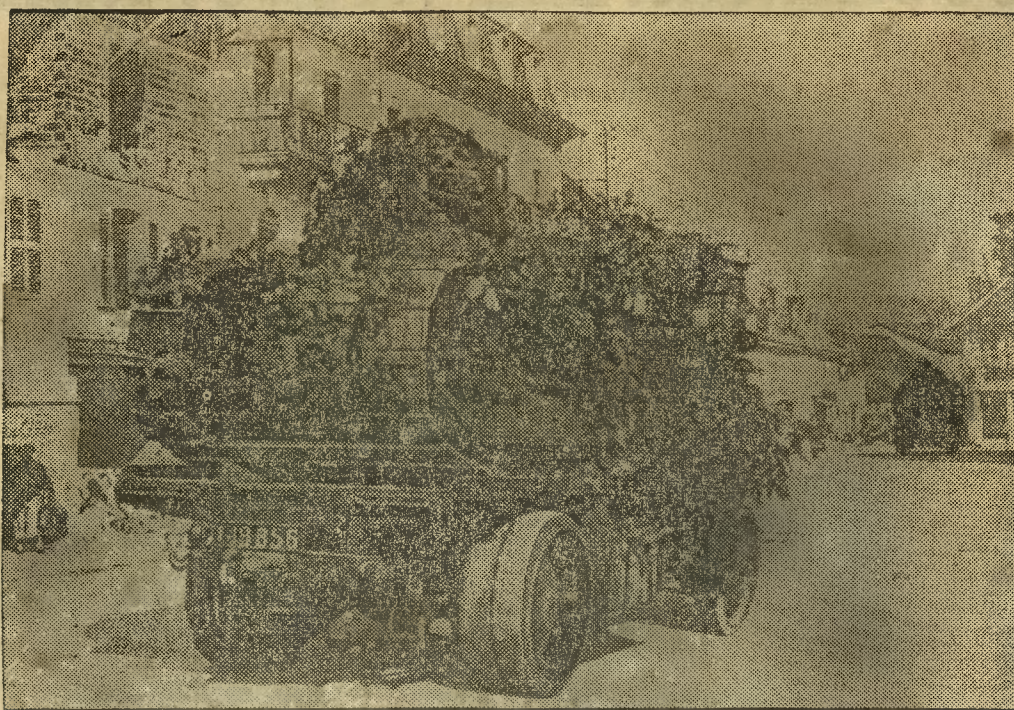
Co niedzieli słuchał Mszy św. — Zetknięcie się z rybakami.

Gdynia, 16. 8. (PAT) Pobyt Pana Prezydenta R. P. z małżonką nad brzegami naszego morza dobiega końca. Jak wiadomo, Prezydent zamieszkuje w Juracie jedną z drewnianych parteryowych will osiedla „oficerskie domy wypoczynkowe”, położoną tuż nad brzegiem zatoki. W każdą niedzielę i święto słucha Pan Prezydent Mszy św., odprawianej przez ks. kapelana Humpolę w hallu willi, zamienionym na kaplicę. Dopisująca pogoda sprawiła, że tegoroczny wypoczynek Pana Prezy-

denta, który z zamiłowaniem używa sportów wodnych, wiosłując i przebywając dużo na świeżym powietrzu, dał szczególnie pomyślne rezultaty.

W czasie licznych spacerów miał Pan Prezydent możność niejednokrotnie zetknąć się z życiem naszych rybaków, którzy, podobnie, jak i sezonowi mieszkańcy półwyspu helskiego, okazali Panu Prezydentowi pełen gościnności i serdeczności stosunek, starając się nigdy nie zakłócać wypoczynku Głowy Państwa.

Z manewrów wojennych we Francji.

Zamaskowany czołg na podwoziu samochodowym, sfotografowany przez Niemców na ulicach miasteczka Rumilly.

Lot nad biegunem nie udał się

Moskwa, 16. 8. (PAT) Samolot, którym lotnik sowiecki Lewoniewski podjął próbę przelotu bez lądowania z Moskwy do Ameryki północnej zginął. Komunikat oficjalny stwierdza, że lot Lewoniewskiego odbywał się w szczególnie trudnych warunkach atmosferycznych. Wskutek mgły, która sięgała bardzo wysoko, lotnik zmuszony był wznieść się na wysokość 6.000 metrów. Jeden z silników zepsuł się i samolot zmuszony był obniżyć się o godz. 14.42 na 4.600 m.

Od tego czasu nie odebrano z pokładu samolotu żadnego telegramu.

Można przypuszczać, że samolot zmuszony do podróży w chmurach, uległ oblodzeniu i lądował na lodzie. Załoga samolotu zaopatrzona jest w żywność na półtora miesiąca. Posiada również namioty, worki do spania i ciepłą odzież.

Komisja rządowa, organizująca przeloty z

Moskwy do Ameryki Półn., podjęła akcję ratunkową, w której wezmą udział lodolamacze, w tej liczbie „Krasin”, który odpłynął na Alaskę z trzema samolotami. Niezależnie od tego, ekspedycja ratunkowa, złożona z samolotów, przeszukiwać będzie rejon bieguna północnego od strony Europy.

Mattern będzie poszukiwał Lewoniewskiego.

Los Angeles, 16. 8. (PAT) Władze sowieckie, według agencji Havasa, zwróciły się do lotnika amerykańskiego Matterna by objął kierownictwo nad poszukiwaniami zaginionych lotników sowieckich. Mattern rozpoczął niezwłocznie przygotowania. Prasa przypomina, iż lotnik amerykański został uratowany przez Lewoniewskiego w r. 1933, kiedy wydarzył mu się wypadek podczas lotu nad Syberią.

W Hiszpanii zniszczono 20.000 kościołów od 40 do 80 proc. kapłanów zostało wymordowanych. Oredzie biskupów katolickich.

(KAP) Episkopat hiszpański w osobach dwóch kardynałów, 6 arcybiskupów, 35 biskupów i 5 wikariuszy kapitulnych wystosował zbiorowy list pasterski, w którym, stwierdzając, że hiszpańska wojna domowa przynosi poważną szkodę całemu krajowi, wstrząsając aż do podstaw życia społecznego i zagrażając nawet egzystencji narodu, podkreśla równocześnie, że episkopat hiszpański od samego początku i to niejednokrotnie dawał wyraz swemu potępieniu wszelkiej wojny domowej, rozumiejąc dobrze, jak jest szkodliwa.

Zdarza się jednak, że staje się taka wojna

jedynym sposobem przywrócenia sprawiedliwości i pokoju.

Wówczas jest nieunikniona. Kościół katolicki nie chciał tej wojny i nie szukał jej. Przed jej wybuchem wykazywał wiele do-

brzych chęci, starając się współpracować z władzami legalnymi dla idei dobra powszechnego. Faktem niezaprzeczonym jest jednak, że jeszcze przed dniem 18 lipca ub. roku wolność demokratyczną zastąpiono samowolą i gwałtem. Podczas wyborów w lutym 1936 roku prawica uzyskała o przeszło pół miliona głosów więcej aniżeli lewica, mimo to jednak otrzymała o 118 mandatów mniej, a to dla tej prostej przyczyny, że wyniki głosowania zostały bezprawnie unieważnione. Legalność nowego parlamentu była za tym od samego początku mocno wątpliwa, zaś niebezpieczeństwo, zagrażające dobru powszechnemu, stawało się z każdym dniem coraz poważniejsze. W lecie ubiegłego roku

nie było po prostu innego wyjścia,

jak, albo poddać całą Hiszpanię coraz bardziej się rozszerzającym wpływom komu-

nistycznym, albo odważyć się na powstanie. Jest rzeczą historycznie stwierdzoną, że równocześnie z rewoltą wojskową wybuchła i anarchizacyjno-komunistyczna rewolucja. Rewolucja ta zniszczyłaby w końcu cały kraj i to w bardzo krótkim czasie.

Następnie episkopat hiszpański udowodnił

niesłychane okrucieństwo

rewolucji anarchizacyjno-komunistycznej, okrucieństwo, o jakim jeszcze nie słyszano dotychczas. Przeszło 20.000 kościołów zniszczono całkowicie w zajętych przez komunistów prowincjach, od 40 do 80 procent kapłanów zostało wymordowanych. Przeszło 300.000 obywateli uwięziono jedynie dla ich przekonań politycznych, drugie tyle zamordowano w jak najbardziej bestialski sposób.

Czyni, popełniane przez komunistów i anarchistów świadczą o ich nieludzkiej wprost dzikości, przecząc najelementarniejszym pojęciom o cywilizacji i kulturze. Przede wszystkim zaś cechowała i cechuje rewolucjonistów komunistycznych w Hiszpanii

nienawiść do wszystkiego, co chrześcijańskie.

Ofiarą tej nienawiści padły tysiące niewinnych.

W dalszym ciągu swego listu pasterskiego przytaczają biskupi hiszpańscy szereg dowodów, świadczących niezbicie o tym, że dzięki powstaniu narodowemu pogłębił się w Hiszpanii patriotyzm i miłość bliźniego w duchu chrześcijańskim. W prowincjach, podległych rządowi narodowemu panuje spokój i porządek, życie chrześcijańskie może na nowo rozkwitnąć w całej swej dawnej pełni. Hiszpańskiej wojny domowej nie można nazywać wojną pomiędzy bogatymi a biednymi, ani też zwalczaniem demokracji. Oczywiście z każdą wojną są związane wszelkiego rodzaju wykroczenia i nadużycia, których nie można pochylać, jednakowoż należy zaznaczyć, że t. zw. „Front Ludowy” zabija i niszczy dla samego zabijania i niszczenia, czego nie można powiedzieć o stronie narodowej. Zdaniem biskupów hiszpańskich sprawiedliwość i pokój wtedy tylko zapanują w Hiszpanii, gdy zwyciężą narodowcy.

W zakończeniu swego listu episkopat apeluje do całego świata, aby wobec spraw hiszpańskich zechciał stosować zasady sprawiedliwości i trzymał się przy wydawaniu sądów wyłącznie prawdy. Na skutek oszczerstw i kłamliwych informacji nie wszyscy niestety chcą uznać męczeństwo Kościoła katolickiego w Hiszpanii.

O męczeństwie tym i o straszliwej sytuacji wiernych w prowincjach podległych jeszcze komunistom winni dać świadectwo sami katolicy hiszpańscy, do których też biskupi apelują w końcu swego oredzia.

Samochód czeski przejechał ucznia szkolnego z Torunia.

Poznań, (PAT) Na szosie pomiędzy Środą a Jarocinem, samochód z czeskim znakiem rejestracyjnym, prowadzony przez inż. Vladimira Jedlicka z Pragi, na skutek pęknięcia opony, wpadł do rowu, potracając przy tym przejeżdżającego rowerem ucznia szkolnego z Torunia Jerzego Kostrzewskiego, któremu złamał nogę. Ofiarę wypadku umieszczono w szpitalu średzkim. Inż. Jedlicki i jego żona wyszli z wypadku bez szwanku.

Automat mówi 5 językami.

Na stacjach paryskiej kolei podziemnej ustawiono automaty, które nie tylko wydają bilety, ale udzielają informacji w pięciu językach.

Go **INN** Pisza

„Rewelacja“ pisma niemieckiego o Polakach w Niemczech.

Organ Hitlerjugend, „Wille und Macht“, wystąpił z różnymi „rewelacjami“ na temat Polaków w Niemczech, mającymi udowodnić, że Polakom w Niemczech niczego, i to absolutnie niczego nie brak; cieszą się oni zupełną swobodą polityczną, kulturalną i gospodarczą. Po prostu raj na ziemi!

Pismo zajmuje się również sprawą siły liczebnej Polaków w Niemczech i dochodzi do rewelacyjnego odkrycia, że Polaków w Niemczech jest **niecałe 100 tysięcy!** i że teza polska o półtora miliona Polaków w Niemczech jest legenda...

Z takimi „rewelacjami“ — a podobnych „rewelacji“ jest w wymienionym piśmie setki — naprawdę niesposób polemizować.

Niebezpieczne filmy.

Ludność polska na wschodzie Niemiec nie może się doczekać ujżenia zapowiadanych już od dawna filmów: „Der Bettelstudent“, którego treścią jest fragment historyczny z dziejów Krakowa, oraz „Ritt in die Freiheit“, traktującego o Powstaniu Listopadowym. Kiedy zaś w Złotowie wyświetlano reklamę pierwszego z wyżej wspomnianych filmów, podniosły się spośród widzów głosy, twierdzące, że film ten „uprawia propagandę dla Polski“, co w rezultacie przyczyniło się do wycofania i filmu i reklam. Wyświetlenie filmu „Der Ritt in die Freiheit“ zapowiada się w Złotowie już prawie od roku, a tym czasem filmu, jak nie widać, tak nie widać...

Na marginesie powyższego należy dodać, że w niemieckich kołach szowinistycznych, grupujących się między innymi w „Bund Deutscher Osten“, uprawia się propagandę przeciwko wyświetlaniu wyżej wspomnianych filmów na terenach z ludnością polską, gdyż filmy te mogłyby wzbudzić w Polakach tendencje wolnościowe, dosyć ostro uwypuklone w obu filmach.

Jednym słowem: Niebezpieczne filmy!

Min. Poniatowski pod ostrzałem.

Organ konserwatystów sanacyjnych „Czas“ niezmordowanie atakuje pozycję ministra rolnictwa Poniatowskiego. Ostatnio zajął się rolą polityczną tego ministra i pisze:

„Pan Julian Poniatowski jest głównym oparciem dla wszystkich elementów lewicowych w Polsce. On pomaga i popiera i naprawia, i wiciowców, i ZNP i „Młodą Wieś“ i prasę lewicową. On uparcie wzmacnia wszystkie te elementy, które całą siłą dążą do skompromitowania i zniszczenia OZN i wszelkich prób konsolidacji narodowej. Ta fronda wychodzi czasem jak skrawo, jak z okazji Izby Białostockiej. Niekiedy jest robiona bardziej z ukrycia. Pod egidą p. Poniatowskiego, członka rządu, odbywa się koncentracja lewicowa, wroga konsolidacji narodowej, robionej przez p. Koca, nie mającego dotąd żadnego oficjalnego stanowiska.

I ta rola konsolidatora lewicy jest główną rolą p. Poniatowskiego, i to — a nie jego polityka rolna — jest głównym powodem, dla którego usunięcie p. Poniatowskiego jest palącą koniecznością. Piszemy „usunięcie“ z całą świadomością. Kto inny, o delikatniejszych nerwach i wikszej wrażliwości — Rataj czy Niedziałkowski — już dawno na miejscu p. Poniatowskiego podałby się sam do dymisji, czując całą fałszywość swojej sytuacji. Ale p. Poniatowski sam, z własnej inicjatywy, na pewno się do dymisji nie poda, póki nie otrzyma zwolnienia z góry“.

Dalej zastanawia się „Czas“ nad skutkami politycznej akcji min. Poniatowskiego i dochodzi do wniosków, którym w numerze sobotnim daliśmy wyraz w artykule pt. „Na rozstajnych drogach“.

„Dwoistość akcji konsolidacyjnej, więcej, jej zupełna sprzeczność — pisze „Czas“ — uniemożliwia jej powodzenie. Obecność i działalność p. Poniatowskiego rzuca dziwne światło na prace p. Koca, pozwala przeciwnikom OZN oskarżać go albo o nieszczerść, albo o bezsilie. Skarżymy się wszyscy na dekompozycję i bezwład. Ale jak chcielibyśmy konsolidować prasę, opinię, społeczeństwo, gdy dekompozycja sięga tak wysoko, gdy w regionach decydujących mogą istnieć równocześnie dwie tak sprzeczne polityki? Półki p. Poniatowski będzie w rządzie, póty nie rokujemy nadziei szybszej i na większą skalę konsolidacji narodowej...“

Uwagi są zupełnie słuszne, tylko samo usunięcie Poniatowskiego z rządu jeszcze nie oczyści atmosfery w całości. Na to trzeba by jeszcze dalszych mocnych pociągnięć ze strony czynników, którym na konsolidacji twórczych sił narodu zależy.

List z Francji.

Pouczające strajki.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego“).

Paryż, w sierpniu.

W ostatnich czasach mieliśmy we Francji nową falę strajków, których powody i przebieg są niesłychanie charakterystycznym przyczynkiem do wytworzenia sobie obiektywnego sądu o sytuacji wewnętrznej we Francji. Pisaliśmy o strajku kelnerów, w którym na 46.000 osób wzięło udział tylko 5.000; skończył się najzupetniejszym niepowodzeniem. Obecnie wybuchł strajk szoferów w Paryżu. Podwyżka płac? Zwiększenie taryfy? Wcale nie. Szoferze protestowali przeciwko projektowi zmniejszenia czasu pracy. Powtarza się jeszcze raz: mieliśmy strajk przeciwko 10-godzinnemu dniu pracy, który ma obowiązywać taksówki paryskie. Szoferzy sprzeciwiają się temu w sposób jak najbardziej stanowczy, twierdząc, że jest to zamach na wolność zarobkowania, że skracanie czasu pracy godzi w ich najżywniejsze interesy, że jednym słowem, cała ta, niesłychanie reklamowana reforma socjalna nie jest żadną zdobyczą „klasy pracującej“, ale przeciwnie,

wyrządza tej klasie ogromną krzywdę. Strajk był demonstracyjnym — ale o ile odnośne czynniki będą się upierały przy „reformie“ — to szoferzy grożą strajkiem generalnym. Te same protesty zgłasza służba restauracyjna.

Zjawisko to nie ogranicza się bynajmniej do Paryża. Jak donosi miejscowy organ S. F. I. O. — francuskiej partii socjalistycznej — w Dunkierce wybuchł strajk robotników portowych. O co chodzi? O to, że robotnicy protestują przeciwko podwyżce opłat portowych. Dokładnie: przeciwko podwyżce taryfy. Tłumaczą swój krok w sposób bardzo logiczny i przekonujący:

— Jeżeli — mówią — podwyższy się taryfę, to statki cudzoziemskie zaczną wyładowywać towary i pasażerów nie w Dunkierce, ale w sąsiedniej Ostendzie lub nawet w portach holenderskich. Jakże będą tego następstwa? Te, że ruch w porcie znacznie słabną, ograniczając się tylko do tonażu francuskiego. A wiadomo z doświadczenia, że łatwiej stracić klientów — aniżeli ich od-

zyskać. Zmniejszenie ruchu w porcie spowoduje nową falę bezrobocia. Lepiej zarabiać mniej, aniżeli nie zarabiać wcale.

W przemyśle hotelowym wybuchają raz po raz zatargi między „patronem“ a służbą. O co? O to, że patron, obawiając się kary za naruszenie przepisów o czasie pracy, zamyka restauracje w godzinach oznaczonych. Służba protestuje, gdyż wobec kolosalnego ruchu turystycznego oznacza to dla niej stratę dodatkowych zarobków.

Fakty te dają bardzo dużo do myślenia i wnioski z nich płynące, są ciekawe. Przede wszystkim należy się bardzo poważnie zastanowić nad słusznością tego argumentu, jakim operuje stale prasa niemiecka a za nią część prasy polskiej, wypisując niesłychane historie na temat komunizmu we Francji. Rzeczywiście, wybory w maju 1936 r. wypadły „lewicowo“, stronnictwo komunistyczne zyskało niespodziewanie dużą liczbę głosów. Ale niemal natychmiast jego kierownicy, pp. Thorez i Ducloz zaczęli „do stosowywać się do sytuacji“. Polecenia z Moskwy? Może, a nawet z pewnością. Ale tak samo obawa, że zbyt daleko idące eksperymenty gospodarcze wydrą im te głosy, które z takim trudem zdobyli. Robotnik francuski będzie zawsze „lewicowcem“ to jest będzie popierał hasła, reklamowane jako najbardziej „postępowe“ a nawet „rewolucyjne“. Ale pod jednym warunkiem: że nie naruszą one jego poczucia wolności i jego indywidualizmu. O „stachanowizmie“ na wzór moskiewski nie ma mowy w Zachodzie Europy. O bezkrytycznym naśladowaniu eksperymentów rosyjskich — również. Przykład bardzo wymowny: przeszłego roku okupowano fabryki, domagając się natychmiastowego skrócenia czasu pracy. Czterdzieści godzin już nie wystarczyło. Na murach Paryża widzieliśmy ogłoszenia, wzywające do walki o 35 godzin. Partie skrajne licytowały się nawzajem. Po roku eksperymentu — mamy strajki przeciwko projektowi zmniejszenia czasu pracy. Na razie protestują szoferzy i kelnerzy — ale nie wiadomo, czy reakcja nie obejmie dalszych mas robotniczych. Ta historia z taryfami portowymi w Dunkierce jest bardzo wymowna.

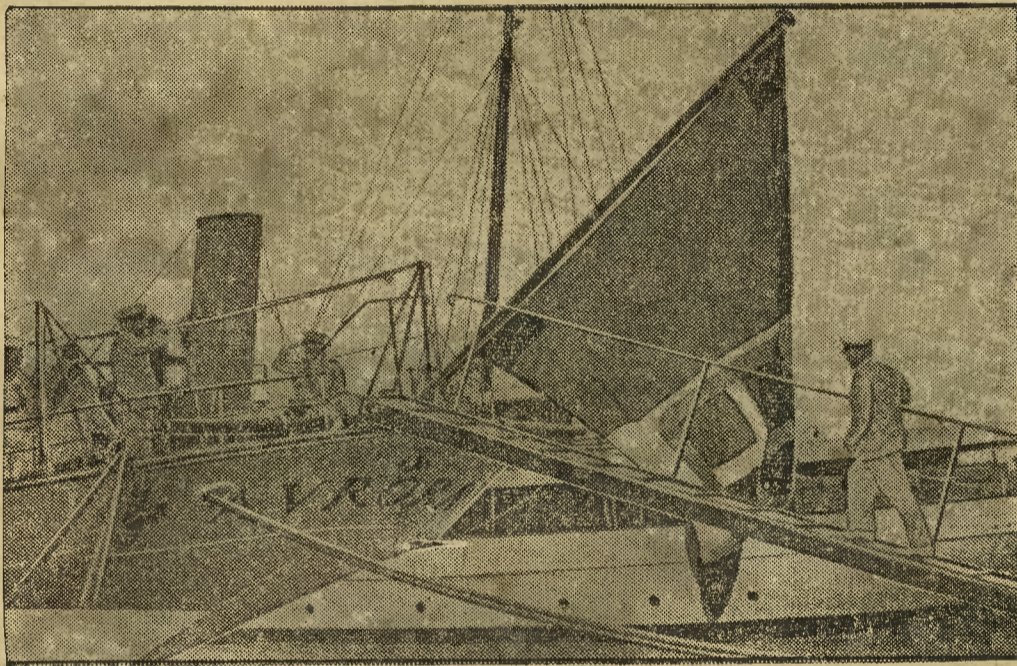
W świetle tych wypadków bilans polityki poprzedniego rządu nie przedstawia się dobrze. Reformy socjalne we Francji były konieczne, to prawda. Jeżeli rząd frontu ludowego je wysunął — to spełnił swój obowiązek. Ale przeprowadzenie i zastosowanie tych reform było wadliwe. Rząd nie potrafił skutecznie przeciwstawić się demagogii. Hamowano wprawdzie różne za daleko idące i niewiadomego pochodzenia zapędy — ale hamulce działały źle. Premier Blum mówił od czasu do czasu „nie“. Ale sprzeciw wyglądał tak słabo, że był właściwie równoznaczny ze stałym ustępowaniem przed każdym naciskiem. A nacisk z dołu jest zawsze niesłychanie niebezpieczny, gdyż nie tak łatwo nie przemieniamy się w dyktaturę i zniszczenie demokracji jak niedość jasne, niedość stanowcze przeciwstawienie się tym hasłom, które reklamuje się jako „skrajnie demokratyczne“. Popelniono błędy rządów słabej ręki. I dlatego nawet te reformy, które powinny stać się wstępem do spokojnej, metodycznej i na długą metę zakrojonej ewolucji gospodarczej — utraciły swoją działalność atrakcyjną, a w niektórych warunkach nawet swój cel. Masy pod wpływem demagogicznej akcji żądały „największego procentu“. Rząd, jakkolwiek z obawą, procent ten przyznawał. I rezultat taki, że dzisiaj, kiedy powinni być zadowoleni wszyscy, nikt właściwie nie jest zadowolony, a straty finansowe, które ten rok pochłonię, są olbrzymie.

I znów historia przyznaje rację teorii ewolucji, stałego ale powolnego postępu, unikania skoków i eksperymentów, które prędzej czy później się mszczą. Jak już wspomnieliśmy — reformy społeczne we Francji były koniecznością. Ale obliczono, że gdyby rząd ograniczył się na razie tylko do przeprowadzenia zasady skrócenia w niektórych działach przemysłu pracy do czterdziestu godzin tygodniowo, do umów zbiorowych i do urlopów płatnych — to fakt ten nie naruszyłby zupełnie równowagi życia gospodarczego, nie wywołałby trudności finansowych, dwukrotnej devaluacji itd. Tymczasem dzikie strajki, przeprowadzane za pomocą metod sprzecznych z prawem, naruszyły nie tylko prestiż państwa, ale zaostriły w niesłychany sposób trudności finansowe, nie dając w zamian za to żadnych realnych zdobyczy klasie robotniczej, gdyż kolosalny wzrost cen przekreślił zupełnie te korzyści, jakie płynęły z wyższych zarobków.

Nie jest to oczywiście, jeżeli chodzi o Francję, żadną katastrofą. Teoretycznie wychować narodu się nie da — i eksperyment ten w rezultacie może być nawet korzystnym, gdyż wydrze potężny atut w rękach demagogii. Świadczy o tym chociażby ta, wyżej przedstawiona, reakcja mas. Ale powinien być wskazówka na przyszłość — i to nie tylko dla bardzo silnego i wysoce kulturalnego społeczeństwa Francji.

Dr Tadeusz Kielpiński

Mussolini na Sycylii.

Szef rządu włoskiego uczestniczy w wielkich manewrach na wyspie Sycylii. — Na zdjęciu: Mussolini udaje się w Mesynie na pokład swego jachtu „Aurora“.

JEDNOŚĆ GOSPODARCZA.

(Plany przebudowy strukturalnej ze stanowiska katolickiego)

Całe sztaby ekonomistów i organizatorów pracują w różnych krajach nad planami przebudowy strukturalnej, rozwiązaniem wewnętrznych zagadnień żywnościowych i surowcowych, szarmonizowaniem rozwoju wytwórczości z przyrostem rąk do pracy... I w Polsce ten problem jedności gospodarczej zaprzęta coraz częściej umysły ekonomistów. Niedawno np. Janusz Rakowski w referacie, podanym przez prasę pt. „Jedność statyczna i dynamiczna“ (Podstawy gospodarstwa narodowego), rozwija tę myśl, że w naszym życiu gospodarczym nie osiągniemy jeszcze tego, co możnaby nazwać harmonią struktury gospodarczej, która jednak stanowi nieodzowny i podstawowy element jedności gospodarstwa narodowego. Jeśli gospodarstwo to ma sprawnie działać i rozwijać się, nie może być jak maszyna, w której pewne części i kółka nie funkcjonują, a nie funkcjonują — powodują opory, zatrzymanie i opóźnienia pracy całej maszyny.

W katolickiej doktrynie społecznej problem jedności gospodarczej został podkreślony. „Wszyscy znawcy życia gospodarczego — pisze Pius XI — gorąco zalecają racjonalizację gospodarki zbiorowej i spodziewają się, że na tej drodze przynieszą mu zdrowy i sprawliwy ustrój. Ten jednak ustrój, którego zresztą i my gorąco pragniemy i który popieramy, będzie kruchym i niedoświadczonym, jeśli wszystkie dziedziny twórczości ludzkiej nie będą szarmonizowane w zgodną jedność na podobieństwo prawdziwej harmonii Boskiego planu świata i jeśli nie będą zmierzali ku jego, w granicach ludzkiej możliwości, realizacji. Myślimy o tym doskonałym ustroju, który Kościół głosi z siłą i wytrwałością, którego domaga się sam rozum ludzki: wszystko winno zwracać się ku Bogu, jako pierwszemu i ostatecznemu celowi wszelkiego działania — wszystkie dobra stworzone uważać należy tylko za środki, a używać ich wolno o tyle,

o ile do ostatecznego celu prowadzą“ (Enc. Quadagesimo anno. Str. 134—135).

Na tę celowość i potrzebę syntezy w układzie sił gospodarczych wskazuje cały szereg ekonomistów. Np. Otmár Spann pisze: „Gospodarstwo — to ogół rzeczy, mających jakieś przeznaczenie, służących do czegoś a nie cennych samych przez się... Ekonomika powinna więc stać się nauką o środkach, czyli nauką celową, mającą pewne przeznaczenie... Gospodarstwo w ten sposób staje się wiernym sługą wyższej, duchowej celowości. Będąc środkiem do celu, gospodarstwo jest zarazem pośrednikiem między światem materii a światem najwyższych przeznaczeń człowieka“ (Por. „Fundament der Volkswirtschaftslehre“ XV). Podobnie słynny ekonomista Werner Sombart w dziele „Die drei Nationalekonomien“ (Muenchen 1930) przyznaje, że życie gospodarcze posiada pewne cele i że organizator życia gospodarczego w końcowym rozrachunku posunięć ekonomicznych musi dojść do jakiejś syntezy, do planu przebudowy strukturalnej, u której podstaw zawsze znajdzie zagadnienia etycznej natury.

„Niekłóty głoszą opinię — mówi Leon XIII — że kwestia społeczna jest tylko kwestią ekonomiczną. Prawdą jest natomiast, że jest ona przede wszystkim kwestią moralną i religijną“ (Por. „Graves de communi“ VI, 213). Jest to prawda oczywista. Cóż bowiem w gruncie rzeczy stanowi o przebudowie strukturalnej? Stosunek człowieka do człowieka, co w gruncie rzeczy sprowadza się do postępowania poszczególnych ludzi. Reguły zaś właściwego postępowania zawiera moralność. Plan przebudowy gospodarczej, porządkujący działalność ludzką w dziedzinie ekonomicznej, nie może się obejść bez pojęć, ustalonych na podstawie znajomości natury ludzkiej i natury społeczeństwa. Stwierdza to wyraźnie

(Ciąg dalszy na stronie 7-ej).

Z kraju.

Fundusz Obrony Morskiej. Dnia 11-go sierpnia br. stan zbiórki wynosił 5.622 782,38 złotych. Z sumy tej wypłacono już 3.615.000 zł na budowę łodzi podwodnej.

Nity symboliczne do budowanej łodzi podwodnej. W dalszym ciągu przedsiębiorstwa przemysłowo-handlowe, firmy i różne stowarzyszenia wypłacają na symboliczne nity do kończącej się budować łodzi podwodnej. Do dnia 11 sierpnia br. zebrano 16.315,68 zł.

Emigrant cały majątek zapisał na Polskę. Zmarły w Great Falls (w Ameryce) niejaki Aleksander Kosowski, zapisał cały swój majątek, składający się z dwóch domów, bez długów, papierów procentowych i gotówki, szacowanego ogółem na 20.000 dolarów — na Polskę. Według brzmienia testamentu, majątek przeznaczony jest „na dobre cele podług decyzji rządu polskiego”. Zmarły nie posiadał rodziny ani krewnych w Stanach Zjednoczonych, ani w kraju.

Wściekły kot rozszarpał dziecko. Wstrząsający wypadek rozegrał się w mieszkaniu kupca Tajbluma w Warszawie przy ul. Lubeckiego 20. Gdy wszyscy domownicy wyszli z mieszkania, w domu pozostała wraz z kotem 2-letnia córka Tajbluma. Nagle zwierzę dostało ataku wściekłości i rzuciło się na dziecko, szarpiąc twarz i szyję. Kot wpił się zębami w ciało dziecka tak silnie, że nie można go było oderwać. Dopiero jeden z lokatorów ogłuszył zwierzę żelazkiem.

Budowa 3 wielkich elektrowni wodnych. Ministerstwo komunikacji postanowiło przystąpić do budowy elektrowni wodnych na Dunajcu, Sole i Sanie. W pierwszym rzędzie projektowana jest budowa elektrowni w Czechowie. Elektrownia wybudowana będzie w odległości około 13 km poniżej zbiornika w Rożnowie. Również na wiosnę roku przyszłego rozpocznie się budowa elektrowni wodnej w Porąbce na rzece Sole oraz w górnym biegu Sanu w miejscowości Zabrodzie, poniżej ujścia rzeki Solinki. W Zabrodziu powstanie ogromny zbiornik wody o pojemności około 200 milionów metrów sześciennych i możliwość zainstalowania elektrowni o mocy 30.000 kilowatów.

Pomyślny rozwój huty szkła w Starogardzie.

Starogard. (Jw) Uruchomiona w końcu maja br. Pomorska Huta Szkła w Starogardzie rozwija się dobrze. Huta otrzymuje coraz więcej zamówień i powiększyła w ostatnim czasie liczbę zatrudnionych robotników z 30 do 240 ludzi. Początkowo głównym odbiorcą wyrabianych przez hutę butelek była starogardzka rektifikacja Państwowego Monopolu Spirytusowego. Obecnie wpływają zamówienia i od innych rektyfikacji oraz z firm prywatnych, nawet z dalszych stron Polski. W miesiącu sierpniu wpłynęło dotychczas zleceń ogółem na 21 wagonów butelek.

Jacek Brzezina.

POWIEŚĆ

(Ciąg dalszy).

— Idziemy — uczył szturchnięcie lufy rewolwerowej w plecy i twarde ręce w kieszeniach. Szukali rewolweru — Cood uśmiechnął się lekko. Miał go w kieszeni płaszczu. Przystanął koło wieszadeł i sięgnął ręką po kapelusz i płaszcz. Nie przeszkodziło mu, na dworze siąpał deszcz. Człowiek bez płaszczu mógł zwracać uwagę.

Wyszli w milczeniu do ogródka, kierując się w stronę wyjścia. Cood zastanawiał się jeszcze, co ma zrobić. Do bramy było około dwudziestu metrów, przez ten czas musiał coś wymyślić, ale co? Trzech drabów koło niego, czwarty gdzieś w tyłu, prawdopodobnie jeszcze w domu, a ilu jest przed domem?

Nagle gdzieś spoza muru otaczającego ogród doszły odgłosy głośniejszej sprzeczki. Ktoś chciał gdzieś iść, ktoś kogoś nie puszczal. Cood jak gdyby rozpoznał znajome głosy.

Eskortujący go ludzie przystanęli, spoglądając na siebie niepewnie. Widział ich twarze w padającym z góry świetle okien salonu. Tam była Joan...

Awantura na ulicy stawała się coraz głośniejsza, i nagle padł suchy odgłos

Piękny przykład energii i przedsiębiorczości.

Lida (PAT). Ksiądz prałat Józef Bajko w Nalibokach, proboszcz miejscowej parafii, wybudował i uruchomił własną elektrownię. W tej chwili zelektryfikowany jest tylko obiekt kościelny, zarząd miejscowej gminy bada jednak możliwości wykorzystania pomysłu ks. prałata i zelektryfikowania całego miasteczka. Według obliczeń konstruktora elektrowni, koszt przeprowadzenia sieci elektrycznej dla całego miasteczka wyniosłby przypuszczalnie około 3.000 zł. Gdyby projekt zarządu gminy w Nalibokach doszedł do skutku, mieszkańcy miasteczka mieliby najtańszy prąd w kra-

ju, gdyż ks. prałat Bajko oblicza, że przy 300 żarówkach 25-świecowych możnaby było oddać prąd po 20 gr za kilowatgodzinę, przy czym elektrownia byłaby już samowystarczalna.

Ks. prałat Bajko, człowiek o wyjątkowym zapale i energii, po wybudowaniu elektrowni, przystąpił do budowy wielkiego kościoła murowanego. Uruchomił przy tym własną cegielnię, która wyprodukowała już 1.200.000 cegieł potrzebnych do wzniesienia świątyni. Ściany kościoła są już wybudowane, a ks. prałat osobiście kieruje budową.

„Dzień Pracy” w Baranowie wzorem dla wszystkich.

W gminie Baranowo koło Ostrołki odbył się tzw. „Dzień Pracy”, polegający na bezpłatnym pracownianstwie w ciągu jednego dnia okolicznych Kurpiów przy regulacji rzeki Płodownicy. W pracy tej wzięło udział przeszło 2500 osób, w tym 650 kobiet, nie tylko z Baranowa, lecz i z innych miejscowości daleko odległych. Regulacja rzeki Płodownicy była konieczna ze względu na mokradła, uniemożliwiające uprawę łąk, jak i ich wykorzystywaniu. W roku ubiegłym padło tam 250 krów z powodu przemokłej paszy.

Inicjatywę organizowania „Dnia Pracy” rzucili miejscowi działacze społeczni z ks. Janem Trzaskomą na czele.

„Dzień Pracy” rozpoczął się o godz. 5.30 rano uroczystym nabożeństwem przy udziale reprezentantów władz państwowych,

przedstawicieli szeregu organizacji społecznych oraz kilkudziesięcnej rzeszy Kurpiów. Po nabożeństwie wyruszył długi pochód na miejsce pracy. Na przodzie postępowały kobiety i dzieci, następnie organizacje społeczne, a dalej mieszkańcy poszczególnych wsi z łopatami na ramieniu. Po objęciu stanowisk hasłem do pracy było **podniesienie flagi na maszcie**. Organizacja pracy była wzorowa. Kobiety i dzieci posiadały odciążki lżejszej pracy. Pod wieczór krajobraz rzeki Płodnicy zmienił zupełnie swój wygląd.

Należy zaznaczyć, że „Dzień Pracy” w Baranowie był przeprowadzony bez jakiegokolwiek przymusu i jest on typowym przykładem, jak wiele można zrobić w Polsce przy zbiorowym wysiłku.

Piękna śmierć nawróconego komunisty.

Prasa francuska podaje szczegóły o bohaterkiej śmierci pewnego młodego Hiszpana, byłego komunisty, który zmarł jako wierzący katolik. Bartolomeo Blanco, młody chłopak 22-letni, został przez swych byłych kolegów komunistów skazany na śmierć przez rozstrzelanie. Przed śmiercią napisał do swej narzeczonej: „Droga moja Mario, będę cię kochał aż do ostatniej chwili tak, jak cię zawsze kochałem. Bóg mnie woła i idę do Niego przez drogę poświęcenia. Oby moja śmierć nie stała się przyczyną nienawiści; wybacz tym, którzy są jej sprawcami w imię Boga, tak jak On kiedyś wybaczył i jak ja wybaczam. Twój na wieki Bartolomeo”. Drugi list wystosował Blan-

co do swej jedynej opiekunki-ciotki: „Muszę odkupić moje dawne grzechy przez śmierć i poświęcenie. Czyń dobrze i módl się za tych, dzięki którym poznam lepsze życie.”

Po przybyciu na miejsce stracenia Bartolomeo Blanco zdjął obuwie i bosy stanął pod murem, rozkrzyżowawszy ramiona. Sam dał znak strzelania. Przed swym nawróceniem Blanco był jednym z najbardziej czynnych członków ligi robotników komunistów w Poroblanco. Po nawróceniu stał się entuzjastą Akcji Katolickiej. Na kilka miesięcy przed śmiercią został mianowany wiceprezesa młodzieży katolickiej w tym mieście.

Ze świata.

— **Czyżby legendarna Wineta?** Niemcy prowadzą od szeregu lat akcję wykopaliskową w mieście Wollin (słowiński „Wollin”) na Pomorzu. Znalezione nader ciekawe przedmioty pochodzące z epoki Wikingów oraz Słowian. Znaleiska te zdają się wzmocniać teorię, że Wollin był ówczesnym legendarnym miastem Wikingów, Wineta.

— **Kongres homeopatów.** Od 8 do 15 bm. odbywał się w Berlinie międzynarodowy kongres homeopatyczny. Na kongres ten zjawili się reprezentanci wszystkich prawie krajów świata. Kongres zajmował się szczególnie obszernie takimi problemami, jak leczenie homeopatyczne dzieci oraz zastosowanie jadów węzłowych w leczeniu.

— **9300 skrzyż depozytów hiszpańskich.** W porcie francuskim La Rochelle przystąpiono do wyładowywania z okrętów 9.300 skrzyż, zawierających majątek i depozyty różnych banków hiszpańskich w San Sebastian i Bilbao. Skrzynie te zostały przywiezione z polecenia rządu baskijskiego w czerwcu do portu La Rochelle.

— **Połączenie autobusowe Marienburg—Gdańsk.** Poza pociągami Malbork—Gdańsk istnieje obecnie nowe połączenie. Trzy razy dziennie wyjeżdża z Malborka autobus do Gdańska i odwrotnie. Czas jazdy niespełna trzy godziny.

— **Przy nadmiernej otyłości, artretyzmie i cukrzycy naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa** wzmacnia czynności żołądka i kiszek, wzmacnia trawienie oraz ogólną przemianę materii. Zalecana p. lekarza.

— **W Berlinie rozpoczynają się zakrojone na szeroką skalę uroczystości** związane z 700-letnią rocznicą przyznania praw miejskich Berlinowi. Miasto przybrało niezwykle uroczysty wygląd. Do bramy brandenburskiej poprzez Tiergarten rozwieszono setki tysięcy barwnych lampionów, tworzących świecący paup nad jezdnią. Rozpoczęcie obchodu jubileuszowego odbyło się uroczystym poświęceniem honorowej galerii, poświęconej pamięci 12 tys. obywateli m. Berlina, poległych w wojnie światowej.

— **Wielkie francuskie manewry lotnicze.** Pomiędzy 18 a 25 bm. odbędą się na południe od Bordeaux wielkie manewry lotnicze, których celem będzie zbadanie działalności wielkich jednostek lotniczych i sprawności biernej obrony przeciwlotniczej. Manewry te będą się odbywały pod kierownictwem szefa sztabu lotnictwa gen. Fequant.

— **Francuska prasa prawicowa występuje z oskarżeniem** pod adresem jednego z francuskich towarzystw lotniczych, które uruchomiło komunikację z miastem Santander, iż posiada ono na swoim lotnisku Grauhelt szereg wojskowych aparatów. Dzienniki twierdzą, że aparaty te sprzedawane są hiszpańskiemu rządowi.

— **Z Białorusi** donoszą o nowych aresztowaniach. Wychodzący w Mińsku dziennik „Rabocziej” donosi o aresztowaniu białoruskich komisarzy handlu wewnętrznego i zdrowia.

W odpowiedzi huknął z góry strzał i głośny wrzask rozległ się za plecami Cooda. Prawie równocześnie zapalili się w domu światła i ktoś zaczął dobijać się do wejściowych drzwi.

Johnson zastał Coodów w ogrodzie pochylonych nad sztywniejącym już ciałem jednego z napastników.

— A to była zabawa! Już się bałem, że was nie zastanę na tym świecie! — Chciał zatrzeć z zadowolenia ręce, lecz spostrzegł, że w jednej z nich trzyma jeszcze rewolwer. Poglądził go po rozgrzanej stali i schował do kieszeni. — Dobrze się sprawiał...

— Celnie strzelasz! — odezwał się Cood do Joan, wyprostowując się i obrzucając ją krytycznym wzrokiem. — Jakkolwiek bądź uratowałaś mi życie!

Spuściła głowę z pewnym zażenowaniem.

— Zobaczyłam z okna, jak ktoś skradł się do ciebie. Cóż miałam zrobić?

Chwilę patrzył na nią uważnie. Kłęb myśli wirował mu w głowie, wreszcie objął ją silnym ramieniem i pocałował w usta.

W ogrodzie znaleźli jeszcze jednego z napastników ciężko postrzelonego przez Cooda. Z ulicy przyniesiono jednego trupa i dwóch rannych. Zadnego z nich Cood nie znał. Przywłókł się również Borowski z lewą ręką bezwładnie zwieszającą wzdłuż ciała.

— Mój Boże, pan ranny! — Joan zajęła się nim troskliwie.

Machnął zdrową ręką.

— Głupstwo! Grunt, że państwo nie ucierpieli...

— Skąd właściwie wzięliście się tutaj, właśnie w tej chwili? — zapytał Cood Johnsona z pewnym zdziwieniem.

Szwed uśmiechnął się, nalewając sobie do szklanki whisky.

— Siedziałem właśnie z Borowskim wspominając dawne, dobre czasy, gdy wpadł do nas Downing, wsadził każdemu rewolwer do ręki i kazał iść za sobą. Było z nim jeszcze czterech ludzi. Nie znałem ich. Przyprowadził nas pod wasz dom, no, a tu te draby nie chciały nas puścić. Zaczęli strzelać — odpowiedzieliśmy im — ot i cała historia.

— A gdzie Freddie — rozejrzął się Cood.

Downinga nie było wśród obecnych.

— Pan Downing z dwoma swoimi ludźmi pogonił za uciekającymi bandytami — objaśnił Borowski.

Policja perska zastała w domu Coodów istny lazaret. Dwa trupy, czterech rannych, podarte na bandaże prześcieradła, zapach jodiny i środków dezynfekcyjnych...

Komisarz policji bębnił z zakłopotaniem palcem po poręczu fotelu. Wystuchał całej historii, stwierdził, że dwaj zabici i ranni, którzy brali udział w napadzie na dom Coodów, to notoryczni złodzieje, i udawał, że zastanawia się nad powodem napadu. Cood nie uważał za stosowne objaśnić go. Wiedział dobrze, że komisarz także świetnie orientuje się w sytuacji. A jeżeli nie wymienia Sowietów i Einhorna, jako sprawców zajścia, to li tylko w obawie przed jakimiś komplikacjami.

— Ze też pan, panie Cood, ciągle nam przysparza kłopotów — skarżył się komisarz, wzywając Anglika na bok.

— Kłopotów?

(Ciąg dalszy nastąpi).

Jedność gospodarcza...

(Ciąg dalszy)

„Katolicki Kodeks Społeczny”. „Wobec tego — czytamy tam — że zjawiska gospodarcze należą do sfery zjawisk ludzkich, przeto do ich należytego zrozumienia i uporządkowania potrzeba dokładnej znajomości natury ludzkiej i czynników, materialnie nieuchwytnych, należących do dziedziny psychologii i etyki, a wpływających na ludzkie postępowanie. W tej pracy badania i porządkowania zjawisk ekonomicznych mają więc z konieczności głos pojęcia metafizyczne o naturze ludzkiej, o jej pochodzeniu, przeznaczeniu, wzajemnej wartości ludzi dla siebie i wzajemnych stosunkach między ludźmi. Ekonomista więc katolicki, dbały o logikę wobec samego siebie i o jednolitość myśli i harmonii struktury gospodarczej, czerpać powinien te pojęcia z filozofii chrześcijańskiej”. (Por. Union Internationale d'Etudes Sociales a Malines. § 72).

Przywódca Słowaków w Krynicy.

Krynica, 16. 8. (Tel. wł.) Do Krynicy przybył wczoraj w towarzystwie posła do parlamentu praskiego Sidora, burmistrza miasta słowackiego Rózemberku Maderli i ks. prof. Tilko, przywódca słowackiego stronnictwa ludowego ksiądz Hlinka. Gościowi z Słowacji przygotowali katolicy kryniccy bardzo serdeczne przyjęcie.

Sensacyjny proces w Kartuzach.

Przed Sądem Okręgowym z Gdyni na sesji wyjazdowej w Kartuzach rozpoczął się sensacyjny proces przeciwko budowniczemu powiatowemu Gołuskiemu z Kartuz. Akt oskarżenia zarzuca wymienionemu całą serię nadużyć popełnionych w związku z jego urzędowaniem, pomiędzy tym branie łapówek i fałszowanie rachunków. Na rozprawę został oskarżony doprowadzony pod eskortą z więzienia śledczego z Wejherowa, gdzie się od grudnia 1936 r. znajduje. W charakterze świadków zezwano 44 osób, pomiędzy którymi znajduje się były starosta kartuski Jerzy Czarnocki, przebywający w areszcie śledczym.

Rozprawa trwać będzie kilka dni i budzi ogromne zainteresowanie.

Z pola walk w Hiszpanii.

Salamanka, 16. 8. (PAT). Radio tutajśże komunikuje, że 2 kolumny powstańcze działają obecnie na froncie Santander posunęły się wczoraj dość znacznie naprzód. O godz. 14 front wojsk rządowych został przerwany w kilku punktach i oddziały powstańcze wkroczyły do prowincji Santander. Powstańcze strażnice przednie znajdują się w odległości 7 km od Reinoza. Wojska rządowe wycofują się pośpiesznie, ostrzeliwane przez artylerię i samoloty.

Samoloty chińskie w akcji.

Londyn, 16. 8. (PAT). Agencja Reutersa donosi z Szanghaju, że około 30 chińskich samolotów bombardowało wczoraj wieczorem ujście rzeki Jang Tse, aby utrudnić wysadzenie na ląd japońskich pociągów. Główna kwatera japońska jak i różne ważne punkty strategiczne japońskie były również bombardowane przez chińskie lotnictwo. Artyleria japońska otworzyła ogień zaporowy. Pościki japońskie zdołały wyłudować w schodniej dzielnicy miasta. Pierwszy kontyngent brytyjskich obywateli będzie ewakuowany do Hongkong.

Na lotnisku sowieckim.

„Krasnaja Gazeta” w jednym z artykułów wstępnych miota gromy na porządku panującym na lotniskach pod Leningradem. W wielu miejscowościach brakuje nawet chleba. Gdziekolwiek np. w osiedlu Nowosiwierskim, nie sprzedają białego chleba, jakoby przeznaczony dla „obozów pionierów” i twierdząc, że lotnikom wystarczy w zupełności razowiec. Wielkim wydarzeniem w osiedlu było, gdy do sklepu przywieźli trochę sera. O tym dotychczas pamiętają i mówią, chociaż ser otrzymało tylko kilku wybrańców.

Ażby dostać jakiegokolwiek produktu, trzeba długo stać w kolejce. W sklepach nie ma takich towarów, jak masło, kielbasa, makaron itp., nie ma również nafty. Gdy wreszcie przywieźą naftę, trzeba stać po nią w kolejce najmniej ze 3-4 godziny. Wobec tego „odpoczywający na lotniskach” muszą po wszelkie zakupy jeździć do Leningradu.

Różne plotki o ustąpieniu rządu

W gruncie rzeczy nie wiemy nic.

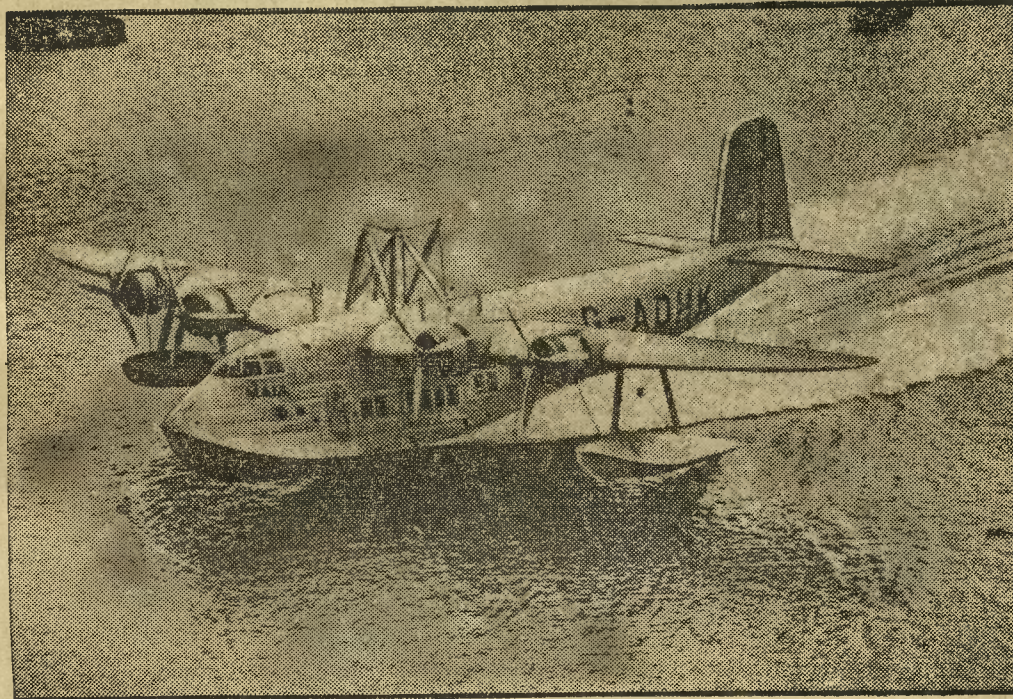
Warszawa, 16. 8. (Tel. wł.) Fakt, że gabinet p. gen. Sławoj-Składkowskiego już od półtora roku sprawuje rządy bez jakichkolwiek zmian w swoim składzie, wielu politykom nie daje spokoju. Snują więc różne domysły na temat ew. zmian w rządzie w najbliższym czasie. Mamy obecnie „martwy” sezon polityczny, w którym zwykle pojawiają się najrozmaitsze „kaczki”, plotki i ploteczki. Mimo jednak tej fali plotek, w gruncie rzeczy nie wiemy nic. Rychłą zmianą rządu wydaje się mało prawdopodobną. P. premier wyjechał na krótki urlop do Francji. Rząd pracuje całą siłą pary nad nowym prelimitarzem budżetowym. Zwykle jest tak, że rząd, który budżet przygotowuje, broni go też przed parlamentem. Przy normalnym biegu wypadków na-

leżałoby więc przyjąć, że rząd p. gen. Sławoj-Składkowskiego utrzyma się mimo zacieklonych ataków konserwy na kilku jego członków jeszcze do końca sesji budżetowej, a więc do końca marca 1938 r.

Takie też jest przekonanie kół politycznych Warszawy. A jednak rozważa się już pytanie, kto będzie następcą dzisiejszego premiera. Wielką wagę przywiązują koła polityczne do wynurzeń przedstawiciela sztabu Ozonu p. Ostoji-Owsianego w Wilnie, który powiadził, że zdaniem jego pułk. Koc zostanie premierem i dobierze sobie ludzi.

Czy jednak pułk. Koc obejmie rządy już przy najbliższej zmianie rządu, nie wiadomo.

Latająca łódź.

Anglicy zbudowali olbrzymi samolot transatlantycki, który ma przewozić pocztę i pasażerów z Anglii do Północnej Ameryki. Loty próbne tej „latającej łodzi” udały się znakomicie.

Msza św. bez mszału i kielicha

Spowiedź między piętami w windzie.

Londyn, w sierpniu. Tygodnik katolicki „The Catholic Herald” zamieszcza opowiadanie kapłana katolickiego, któremu udało się zbiec z piekła czerwonej Hiszpanii, o straszliwych warunkach, w jakich żyją katolicy, prześladowani przez komunistów.

„Odprawiałem zwykle — opowiada ów kapłan — Mszę św. w jadalnym pokoju jakiegoś prywatnego domu. Na stole stała zawsze butelka wina napół opróżniona i tyle do połowy wypitych szklanek, ile osób znajdowało się w pokoju. Było to niezbędną ostrożnością w przewidywaniu niespodziewanego najeścia komunistów. Dzbanek do wody i duża szklanka, mająca służyć jako kielich dopełniały całości. Oplatki robione były ze zwykłego chleba bezpośrednio przed konsekracją. Nie było ani krucyfiksów, ani szat liturgicznych, ani w ogóle niczego, co by wzbudzić mogło podejrzenia. Oczywiście nie było również i mszału, wobec czego musiałem odczytywać odpowiednie modlitwy mszalne z malutkiej książeczki do nabożeństwa, częściowo zaś modliłem się z pamięci. Na wszelki wypadek jedna z desek podłogi była odbita tak, aby można było w każdej chwili schować pod nią książeczkę. Ktoś, kto chciał wejść do domu musiał zastukać do drzwi wejściowych lub zadzwonić. Z

chwilą, gdy się słyszało stukanie lub dzwonek, Msza św. została przerywana. Wchodzący mogli ujrzeć w pokoju kilkunastu mężczyzn, popijających wino i kobiety szyjące mundury dla milicjantów...”

Po tym opisie, przynoszącym czytelnika w pierwsze czasy chrześcijaństwa, gdy wierni zbierali się w podziemiach i lochach, kapłan ów tak pisze dalej:

„Udzielanie Sakramentów św. było rzeczą jeszcze trudniejszą i bardziej niebezpieczną. Nawet chwilowe zatrzymanie się i krótka rozmowa dwóch osób na ulicy wzbudzały podejrzenia. Mentalnie pojawiał się patrol milicjantów, pytając, o czym toczy się rozmowa. Jeśli obydwie osoby nie tłumaczyły się w ten sam sposób, zabierano je z punktu do aresztu. Kapłani z penitentami spotkali się niby przypadkiem w windach. Nim winda dojechała do najwyższego piętra penitent otrzymywał rozgrzeszenie po spowiedzi, która się w tej windzie odbyła. Jakże często nosiliśmy Najśw. Sakrament poprzez ulice miast, ubrani w mundury milicjantów... W Barcelonie księża chodzą od domu do domu, przebrani jako robotnicy, a nieraz nawet jako żołnierze. Najlepiej jest mieć przy sobie na wszelki wypadek jakąś ulotkę lub broszurę anarchistyczną. W mieście tym pracuje pokryjomu w dalszym ciągu przeszło 200 zakonnic,

IWONICZ-ZDRÓJ

rozpoczyna 21 sierpnia III. sezon jesienny poleca ryczałtowy pobyt z kuracją 3 tygodnie zł 153,—... Żądajcie prospektów.

które, mimo okazji do ucieczki nie chcą opuszczać Barcelony. Pracują one przeważnie jako służące w domach prywatnych lub jako pielęgniarki w szpitalach. Bardzo wiele należy oficjalnie do organizacji anarchistycznych... Nawet na froncie w Aragonii pracują w przebraniu kapłani i zakonnice. Kapłani są w mundurach żołnierskich, gdyż w ten sposób jedynie udaje się im przyjść z pomocą duchową umierającym na polu walki. Czasem zdarza się, że ich ktoś wyda, ale na ogół bywa to rzadko, bowiem wielu dobrych katolików zmuszonych jest walczyć w szeregach czerwonej armii”.

40,000 zł zdefraudował kasjer na szkodę fabryki monopolowej.

Warszawa, 16. 8. (Tel. wł.). Kontrola kolejowa natrafiła na poważniejszą defraudację, dokonaną w związku z przesyłaniem towarów za zaliczeniem.

W czasie sprawdzania stanu kasy towarowej na stacji w Błoniu, pow. warszawskiego, ujawniono, iż kasjer Władysław Gliszczyński, dopuścił się wielkich nadużyć. Przez stację towarową w Błoniu przechodzą większe transporty zapalek, wysyłanych za zaliczeniem przez fabrykę monopolową. Gdy ostatnio kwoty za wysłane zapalki nie nadchodziły pod adresem fabryki, zaczęto badać przyczynę wstrzymywania wpływów. Okazało się, że kasjer Gliszczyński podrabiał pokwitowania, przywiązując dla siebie pieniądze. Zdołał on w ten sposób zdefraudować przeszło 40.000 zł, które przegrał na wyścigach. Władze kolejowe zawiadomiły o defraudacji prokuratora. Gliszczyńskiego aresztowano i przewieziono do więzienia na Pawiaku.

Co to jest miliard?

Poglądowa lekcja dla Czytelników.

Jeden z dzienników angielskich zadał sobie trud poglądowego wytłumaczenia czytelnikom, co to jest miliard.

Gdyby ktoś chciał wydawać codziennie po 2.000 złotych, musiałby zużyć 2.700 lat, zanim by wydał miliard. Gdyby ktoś złożył miliard złotych do banku na 5 proc. rocznie, — mógłby żyć doskonale z samych procentów, ale musiałby przy tym wydawać około 300.000 rocznie — co niewątpliwie posiadaczowi miliarda przysporzyłoby mimo wszystko nieco kłopotu.

Gdybyśmy sobie wyobrazili las — składający się z miliarda drzew, przy czym na każdy hektar przepadalo by sto drzew, to las taki zajął by powierzchnię Szwajcarii, Belgii i Holandii, razem wziętych.

Człowiek, któryby wymiawiał 150 wyrazów na minutę, musiałby to czynić po osiem godzin dziennie przez 38 lat, by dojsć do cyfry miliarda słów. Oprócz tego musiałby biedak wyrzec się odpoczynku w niedzielę i święta.

KARYKATURY POLITYCZNE.

Lord Cranborne, sekretarz państwowy angielskiej Foreign Office.

Tworzymy ekstraklasę wśród elity lotników szybowcowych całego świata.

Pięte Krajowe Zawody Szybowcowe wykazały wielki rozwój sportu i turystyki szybowcowej w Polsce.

Inowrocław, 14. 8. Jeszcze tylko dwa dni lotów, a V Krajowe Zawody Szybowcowe zostaną oficjalnie zamknięte. Skończy się 10-dniowa batalia o palmę pierwszeństwa wśród elity pionierów sportu szybowcowego w Polsce, wśród elity, która przoduje całemu światu.

Zawody odbywały się w warunkach najbardziej prymitywnych, w jakich jeszcze cztery lata temu nie można było pomyśleć nawet minimalnego lotu szybowcem na kilkanaście metrów. Pomysł holowania szybowców przez samoloty motorowe i wykorzystywanie szczytów termicznych okazały się w stu procentach racjonalne i praktyka potwierdziła w całej rozciągłości wyliczenia konstruktorów i meteorologów o możliwości zaprowadzenia turystyki szybowcowej.

Szybownictwo nigdy nie będzie miało tej popularności, którą cieszą się inne gałęzie sportu — a chociażby piłka nożna i boks. Szybownictwo wymaga bowiem zawodników nawskroś inteligentnych o gruntownej wiedzy fachowej, wymaga charakterów żelaznych, pracy uczciwej i systematycznej. Jeżeli chodzi o zainteresowanie zawodami szybowcowymi, to kategoria widzów tego sportu jest również zupełnie inna od miłośników futbolu czy silnej pięści.

Mówił nam kierownik zawodów w Inowrocławiu plk. Camillo Perini, że w czasie ostatnich międzynarodowych zawodów w Rhön w Niemczech mimo deszczu, mimo niepogody, codzienna liczba widzów przekraczała 50 tysięcy osób. Specjalne pociągi przywoziły wycieczki z najodleglejszych krańców Rzeszy niemieckiej. Niemcy w całej pełni zdają sobie z tego sprawę, że rozwój szybownictwa decyduje równocześnie o rozwoju konstrukcji samolotów motorowych, że tworzy równocześnie nowe możliwości w turystyce, o ile tylko w całej pełni będzie można praktycznie wykorzystać szczyty termiczne, umożliwiające turystykę na bardzo niskich wysokościach.

Ubiegły piątek był w Inowrocławiu bezchmurny, o pięknej pogodzie i zupełnie pozbawiony wiatrów. Długo debatowano w kierownictwie zawodów, zanim zdecydowano się na otwarcie startów. Najwięcej prosił o przyspieszenie otwarcia startów kpt. Blaicher, największy w Polsce specjalista od lotów na niskich wysokościach, jeden z pionierów sportu i turystyki szybowcowej.

Kpt. Blaicher lata na szybowcu własnej konstrukcji, bardzo lekkim, umożliwiającym loty przy maksimum wykorzystania szczytów termicznych, powstających na niskich wysokościach nawet w dni najbardziej pogodne, przy braku zachmurzenia. Zapowiedział on też lot docelowy do Płocka i startował jako pierwszy, od razu obierając kierunek na Płock. Po trzech godzinach otrzymało kierownictwo zawodów telefoniczne zawiadomienie z Płocka o lądowaniu pilota Blaichera, który tym samym cel swój osiągnął.

Ponadto bardzo ładny sukces osiągnął

w ubiegły piątek pilot Milcic, który zdobył sobie sławę brawurowym lotem do Wrocławia. W piątek ubiegły przeleciał on trasę 120 km, lądując pod Łodzią.

Wśród ważniejszych wyników dziewiątego dnia zawodów notujemy jeszcze następujące: Modlibowska — miejsce lądowania Sępólno, 50 km, Brzezina — miejsce lądowania

Brześć Kujawski, 50 km, Szczecińska — miejsce lądowania Kruszynek koło Włocławka, 50 km, pilot Weigl — miejsce lądowania również Kruszynek koło Włocławka, 50 km, pilot Żabski — miejsce lądowania Szpetal Górny koło Włocławka, 50 km.

Henryk Lisiecki.

Fragment z V. krajowych zawodów szybowcowych w Inowrocławiu.

Zakończenie zawodów szybowcowych.

Lista zwycięzców we wszystkich konkurencjach.

Inowrocław. W niedzielę zakończone zostały w Inowrocławiu 10 dni trwające piąte krajowe zawody szybowcowe. W zawodach brało udział 30 zawodników z wszystkich aeroklubów Rzeczypospolitej. Ostateczne wyniki zawodów przedstawiają się następująco:

Nagrodę przechodnią p. ministra komunikacji dla organizacji sportowo-lotniczej, której pilot w czasie zawodów wykona najdłuższy przelot zdobył aeroklub lwowski przez pilota Adama Dziurzyńskiego za przelot do Ożarowa 313 km.

Nagrodę przechodnią LOPP dla organizacji, której pilot osiągnie wysokość powyżej 1000 m zdobył aeroklub pomorski przez pilota kpt. Makowskiego, który osiągnął 2180 metrów.

Nagrodę przechodnią zrzeszenia polskich przemysłowców lotniczych dla konstruktora, na którego szybowcu dokonany zostanie podczas zawodów najdalszy przelot w linii prostej zdobył inż. Czerwiński za przelot, wykonany na szybowcu „PWS 101” przez pilota Adama Dziurzyńskiego do Ożarowa 313 km.

W ogólnej punktacji za przeloty pierwsze miejsce zajął Góra Tadeusz (LOPP Czerwony Kamień) 493 pkt., 2) Żabski Zbigniew (aeroklub lwowski) 472 pkt., 3) Urban Mieczysław (LOPP Miłosna) 463 pkt., 4) Dziurzyński Adam (aer. lwowski) 419, 5) Offierski Michał (LOPP Goleszów) 408, 6) Gaworski Bronisław (aer. lwowski) 358, 7) Błażewski Jan (aer. lwowski) 334, 8) Kozioł Andrzej (LOPP Goleszów) 296 pkt.

Pierwsze miejsce za największą wysokość na podstawie klasyfikacji końcowej zdobył kpt. Makowski (aer. pomorski), 2) Wacnik Stanisław (LOPP Czerw. Kamień), 3) Kasprzyk, 4) Weigl, 5) Offierski.

Największą ilość kilometrów przeleciał Góra 1138 km, na drugim miejscu znalazł się Urban 1121 km, na trzecim Żabski 1102 km.

W ramach zawodów odbyły się bardzo efektowne akrobacje na samolocie „RWD 10” oraz skoki ze spadochronami z samolotu komunikacyjnego „Fokker”, który przyleciał z Warszawy.

Zainteresowanie ze strony publiczności olbrzymie.

Z Rosji Sowieckiej.

KULEJĄCE ŻNIWA W SOWIETACH.

Prasa sowiecka coraz to narzeka na nie-sumienność poszczególnych „kołchozów” przy tegorocznych żniwach. Nader charakterystyczną notatką na ten temat podaje „Trybuna Radziecka” z dnia 6 sierpnia br., w której czytamy:

„Żniwa w kołchozie im. Stalina wsi Chażyn (rej. Berdyczowski, USRR) idą opieszale. Nie wszyscy kołchoźnicy wychodzą w pole. Wskutek tego jest jeszcze dużo zboża niezwiązane. Dopiero rozpoczęto stertowanie. Z młócką jest nie lepiej. Stałej brygady przy młóczarni nie ma. Prawie co dzień trzeba odrywać kołchoźników od innych robót”.

Gdzież jest ten okrzyknięty „entuzjazm pracy” w Sowietach?

ZAOSTRZENIE WALKI Z RELIGIĄ.

W dzienniku „Komsomolskaja Prawda” pojawił się artykuł, zapowiadający znaczne zaostrzenie walki z religią w ZSRR. Walka ta nabiera coraz większego znaczenia w związku z nadchodzącymi wyborami do najwyższej rady ZSRR. Komsomolowi postawiono za zadanie, by żaden duchowny nie został obrany do rady. Artykuł zapowiada „decydującą, nieubłaganą walkę z duchowieństwem”, określając ją, jako jeden z głównych momentów walki klasowej. Dziennik podkreśla, że „żadnej wolności propagandy religijnej konstytucja nie gwarantuje”, że duchowieństwo jest „agenturą zlikwidowanej w ZSRR klasy wyzyskującej” i krzwi „wrogą dla Sowietów ideologię”. Artykuł konstatuje również, że walka z duchowieństwem będzie nie „abstrakcyjna, lecz zupełnie konkretna”. Cały artykuł ma charakter programowy i zostanie prawdopodobnie w życiu w najkrótszym czasie zastosowany.

KOBIETY NA ODPOWIEDZIALNYCH STANOWISKACH.

W związku ze wskazówkami Stalina o wysuwaniu kobiet na odpowiedzialne stanowiska, w republice Tatarskiej, wchodzącej w skład RSFSR wyznaczono na stanowisko ludowego komisarza opieki społecznej Galie Izmajłową i na stanowisko ludowego komisarza lekkiego przemysłu Szabolinę.

BRAK KANDYDATÓW NA WYŻSZE UCZELNIE.

Wobec braku dostatecznej ilości chętnych do wstąpienia na wyższe uczelnie sowieckie, wydano rozporządzenie o przedłużeniu blisko o miesiąc terminu przyjmowania zgłoszeń i o przeprowadzeniu wśród ludności specjalnej kampanii propagandowej.

NAUKA BEZ PROGRAMU.

Dziennik „Izwestia” atakuje w bardzo ostrej formie komisarza Bubnowa i jego współpracowników za niezwracanie uwagi na konieczność podniesienia poziomu wykształcenia młodzieży, opuszczającej szkoły. Zdaniem dziennika, w szkołach sowieckich nie ma zupełnie systematycznie ujętej pracy wskutek braku jakichkolwiek programów nauczania. Wiele szkół mieści się w straszliwych budynkach, a budowa nowych szkół idzie bardzo ospale.

CZYSTKA I ZMIANY NA STANOWISKACH.

„Turkmeńska Iskra” donosi, że przewodniczący komitetu centralnego republiki turkmeńskiej Aitakow został złożony z urzędu jako „trockista i wróg ludu”. Aitakow był zarazem wiceprzewodniczącym centralnego komitetu wykonawczego ZSRR. Poza tym wraz z Aitakowem, który został aresztowany, uwięziono również przewodniczącego rady komisarzy ludowych republiki turkmeńskiej Atabajewa, wiceprzewodniczącego komitetu wykonawczego Umańskiego oraz 8 członków komitetu. Na miejsce Aitakowa mianowano prezesem centralnego komitetu wykonawczego republiki turkmeńskiej dotychczasowego komisarza rolnictwa Batyr — Atajewa.

KARYKATURY POLITYCZNE.

Włodzimierz Potemkin, komisarz spraw zewnętrznych w Rosji sowieckiej.

Dwa razy umierał ale za trzecim już naprawdę.

W Camperle, malowniczym miasteczku we Francji, zmarł w tych dniach 53-letni rolnik Romain Menuzie. Do wiadomości o jego zgonie odnieśli się z niedowierzaniem nie tylko okoliczni mieszkańcy, ale również lekarze. Idzie o to, że Menuzie „umierał” już dwa razy. Po raz pierwszy miało to miejsce przed dwunastu laty.

Znaleziono wówczas rolnika nad ranem bez życia. Gdy wszystko było już przygotowane do pogrzebu, Menuzie nagle zbudził się. Głęboki letargiczny sen trwał dwie doby.

Drugi „zgon” miał miejsce, gdy Menuzie skończył 48 lat. I tym razem popadł on w tak głęboki letarg, że nie można było go obudzić. Po upływie dwóch dni wieśniak zbudził się.

Obecny trzeci zgon, jest prawdziwy. Lekarze okazali maksymalną ostrożność, ale fakt śmierci stwierdzony został ponad wszelką wątpliwość.

W ciągu całego swego życia Romain Menuzie zupełnie nie był chory i wszyscy zazdrościli mu wyjątkowo dobrego zdrowia. Po swych dwóch pozornych zgonach również na nic się nie skarżył, choć zwykle tak głęboki sen letargiczny znacznie osłabia organizm ludzki.

Pakość godnie uczciła pamięć

śp. ks. Kurzawskiego i swoich powstańców.

Dzień 15 sierpnia 1937 r. pozostanie na wieki pamiętny w dziejach miasta Pakości. W tym dniu bowiem poświęcono na dziedzińcu poklasztornym pomnik-głaz, z którego miejsca w dniu 5 stycznia 1919 r. o godzinie 5-tej rano ks. proboszcz Józef Kurzawski pobłogosławił powstańców z Pakości wyruszających pod dowództwem Władysława Poczekaję na odsiecz Inowrocławia.

W pamiętnym miejscu zgromadzili się wczoraj niemal wszyscy jeszcze żyjący uczestnicy zbrojnej wyprawy, oraz przybyli na uroczystości pakoskie reprezentanci tego pułku piechoty (dawniej 9-ty wielkopolskich strzelców), w skład którego weszła kompania pakoska. Okolicznościowe przemówienie do parafian wygłosił tutaj ks. prob. Klitsche. Następnie udali się byli powstańcy oraz towarzyszące im organizacje społeczne na rynek — przed dom Banku Ludowego, udekorowany flagami, zielenią i portretem śp. księdza Kurzawskiego, na którym to domu wmurowano tablicę pamiątkową, ufundowaną przez Komitet Obywatelski z panem burmistrzem Lipczyńskim na czele. Aktu odsłonięcia tablicy dokonał w zastępstwie starosty powiatu mogileńskiego p. Zenktelea — pan wicestarosta Okińczyc, ślawiacz czynny powstańców pakoskich i ich duchowego wodza, śp. księdza Kurzawskiego. Chór „Halka” zaśpiewał następnie kantatę „Rycerze” i dokonała się rzecz najważniejsza całego programu: po apelu poległych (11 Pakoszczan oddało życie za Ojczyznę), major Reliszko — w imieniu pułku, o którym wspominaliśmy —

przyjął honorową odznakę pułkową dwóm organizatorom powstania pakoskiego — pp. Leonowi Leszczyńskiemu i Władysławowi Poczekajowi, oraz doręczył legitymacje uprawniające do noszenia odznaki 200 uczestnikom powstania.

Uroczystości pakoskie były pięknym upamiętnieniem „Święta Żołnierza”.

— 75 lat księgarni kolejowych. W roku 1862, a więc przed 75-ciu laty, powstała w Niemczech pierwsza księgarnia kolejowa. Na pomysł urzędzenia księgarni na dworcu wpadł księgarz norymberski Schrag. Rodzina ta po dziś dzień posiada na dworcu w Norymberdze księgarnię.

— W tegorocznych targach w Królewcu weźmie również udział Polska, wystawiając na własnym stoisku swą produkcję eksportową, zwłaszcza rolniczą i rękodzielniczą. W uroczystości otwarcia targów weźmie udział ambasador Lipski, oraz liczni przedstawiciele polskiej prasy.

ZMARLI:

Śp. Walentyna z Smorowskich Mantejewska, lat 80, w Nakle.

Śp. Wojciech Tynecki, b. kasjer Banku Ludowego w Biskupcu, zmarł w Grudziądzu.

Śp. Wincenty Olszański, kupiec, w Poznaniu.

Śp. ks. proboszcz Wincenty Tomaszewski, lat 63, dawn. w Szemudzie, zmarł w szpitalu w Wejherowie.

Zycie nad morzem.

Gdynia w ruchu.

Co zrobić z dębem. — Bydgoszcz—Gdynia — „Wielcy” się godzą. — Drożyna gdyńska. Jeszcze o Dniu Morza. — Towarzystwo „pod psem”.
(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego”).

Gdynia, w sierpniu.

Symbolem letnim Gdyni jest ruch. Nie „Ruch”, gdzie się kupuje pisma, papierosy i pamiętki z nad morza, lecz **ruch przez małe „r”**. Co kilka dni dworzec gdyński, który ma niebawem ulec przebudowie i powiększeniu, wyrzuca na ulice Gdyni setki wycieczkowiczów z całego kraju, którzy wielkimi grupami spływają w dół miasta w kierunku nowego „Hotelu-Monstre”, czyli **turystycznego**, mogącego pomieścić „cały tydzień” turystów.

Dzięki napływowi letników i turystów **ruch w mieście jest niezmiernie ożywiony.**

W godzinach rannych odbywa się wędrowka masowa na plażę i do przystani Żegluga Polskiej, skąd odchodzą statki na Hel i do Jastarni, w południe wielka fala plynie w kierunku cukierki Fangrata na małą czarną i płoteczki, a po południu do późnego wieczora letnia publiczność gdyńska wypełnia szczerze autobusy nr 3. Autobusy te różnią się od innych tym, że wewnątrz mają napisy dwujęzyczne. **Po polsku i po niemiecku.** Kursują one na linii „Plac Kaszubski — Zoppot Kurhaus”. Tak brzmi tabliczka obok numeru. W sezonie bieżącym miłym urozmaiceniem wśród pasażerów linii 3 jest liczny udział Anglików, Szwedów i Amerykanów, którzy przybywają okrętem do Gdyni, by stąd zwiedzać dalsze okolice wybrzeża. Amerykanki, a szczególnie Angielki wyróżniają się wśród tłumu zalewającego sopocki Kurgarten i mówiącego w 70% językiem polskim, długimi wieczorowymi sukniami, a Angielcy workowatymi smokami. Powracając jednak do ruchu gdyńskiego, stwierdzić należy, że obecnie zostały poczynione pewne kroki w celu jego uregulowania. Tak więc w mieście wydano przepisy policyjne ograniczające harce rowerzystów, a na granicy polsko-gdańskiej uprzejmi kontrolerzy, dewizowi uprzejmie i gorliwie, niż zwykle przeprowadzają rewizję, wywołując

panikę wśród przedstawicieli „narodowej zbyteczności”

(bo chyba nasza „mniejszość” jest naprawdę zbyteczna). Regulacja ruchu nie zmniejszyła jedynie karamboli samochodowych, ale te odbywają się w Gdyni na poziomie dżentelmeńskim. Punktem honoru każdego lepiej uposażonego gdyńianina jest posiadanie własnego auta, choćby nim był „Polski-Fiak” w wydaniu kieszonkowym. Przy sterze zasiada zwykle sam właściciel, a że umiejętność kierowania przychodzi dopiero z czasem, nie trudno o karambol. Przed kilku dniami mieliśmy właśnie możliwość obserwowania z balkonu naszej redakcji, jak przed cukiernią Fangrata w porze południowej zderzyły się lekko dwa samochody. Kierowcy wyskoczyli na jezdnię, by sobie wzajemnie nawymyślać, lecz po chwili nieporozumienie się „wyjaśniło”, jeden z panów oświadczył, iż „jeździ po angielsku”, a że drugi jeździ po „gdyńsku” stąd karambol był nieunikniony. Na zgodę podano sobie ręce i sprawa została polubownie załatwiona.

Pewnej części gdyńian

przeszkadza ponoć w ruchu piękny zabytkowy dąb,

rosnący przy wylocie ul. Portowej. Dokoła tego dębu rozpętała się ostatnio w Gdyni ożywiona dyskusja. Co z tym dębem zrobić? Czy go wyciąć, czy zabezpieczyć przed uschnięciem, kto ma się nim zająć, czy trzeba sprowadzić specjalistę z zagranicy, czy z kraju i kto za to zapłaci itp. W rezultacie dąb stoi, jak stał, szpalty pism zapewniają się odpowiedziami ankiety (nie trzeba płacić wierszówki), a ogrodnik miejski śmieje się w kułak i rozmyśla, **jak tu dostać podwyżkę pensji za specjalną pielegnację okazu, który wywołał tak wielką sensację.**

W połowie sierpnia wyczuwa się jednak już powrót do spraw poważniejszych, niż regularne podlewanie dębu, nawet historycznego. Izba Przemysłowo-Handlowa w Gdyni zwołała w tym tygodniu

konferencję w sprawie budowy kanału Bydgoszcz — Gdynia,

któryby uzupełnił drogę wodną Śląsk — Port Gdyński z uniezależnieniem się od Gdańska. Zanim projekt ten poddany został pod dyskusję, już prasa gdańska podniosła siłą rzeczy alarm, gdyż wszystkie wysiłki nasze w kierunku wzmocnienia gospodarczego kraju są solą we wrażliwym oku gdańskiego „Vorpostena”. Nie mniej i na trasie portu rozpoczęła się już **praca „pourlopowowa” jeśli chodzi o jego „Wielkich”**. Jeszcze na wiosnę powstały dwa zwalczające się wzajemnie obozy, które teraz po letnim wypoczynku postanowiły się pogodzić, zakopając tomahawki wojenne i stwarzając „Związkowe Zrzeszenie”, czy „Związek Zrzeszeń” **wspólnymi siłami ciągnąć korzyści z portu gdyńskiego.**

Są to jednak sprawy, jak zaznaczyliśmy — ludzi „Wielkich”. Ten „szary” pospolity

mieszkaniec naszego miasta ma swoje, dla niego przynajmniej większe zmartwienia. **W ostatnim czasie podróżowało mięso.** Kilo schabu skoczyło z 1,80 na dwa złote czterdzieści. Zwyklowało również masło do zł 1,75 za funt, jaja do 1,20 zł za mendel i szereg innych artykułów żywnościowych. Nie potaniało tymczasem nic, chyba życie ludzkie, gdyż co dzień niemal kronika lokalna przynosi wypadki samobójstw, przejechań i tragicznie kończących się bojków. Nie jest to jednak specjalnością Gdyni.

Gdynia jest i będzie zawsze otoczona nimbem „świętomorskim”.

W tym roku nimb ten rozumiano swojsko po urzędowemu. Panowie dygnitarze **obchodzili „Święto Morza” w „zamkniętym (przez kordony wojska i policji) kółku”**. Nawet wszedobylska prasa miała dostęp ograniczony. Nic więc dziwnego, że na szpaltach pism do dziś dnia pokutują echa świętomorskie. A są to echa naprawdę niemile. Tak na przykład w programie uroczystości tegorocznych przewidziany był liczny udział rybaków z całego wybrzeża. Organizatorem zależało niezmiernie na tym, aby **przyciągnąć do obchodów jak najliczniejszych Kaszubów, wśród których propaganda naszych sąsiadów uprawia coraz silniejszą kreację robotę.** Tak więc wielka flotylla rybacka miała zawinąć do basenu Prezydenta, kutry rybackie w pięknej gali miały wypełnić cały basen, a po mszy świętej wszyscy rybacy mieli wziąć udział w defiladzie na lądzie. Gdy większa część

kutrów wpłynęła jednak już do basenu, zjawili się przedstawiciele Kapitanatu Portu i rybaków po prostu wypędził. W ucieczce z basenu, w stłoczeniu doszło nawet do uszkodzeń szeregu kutrów.

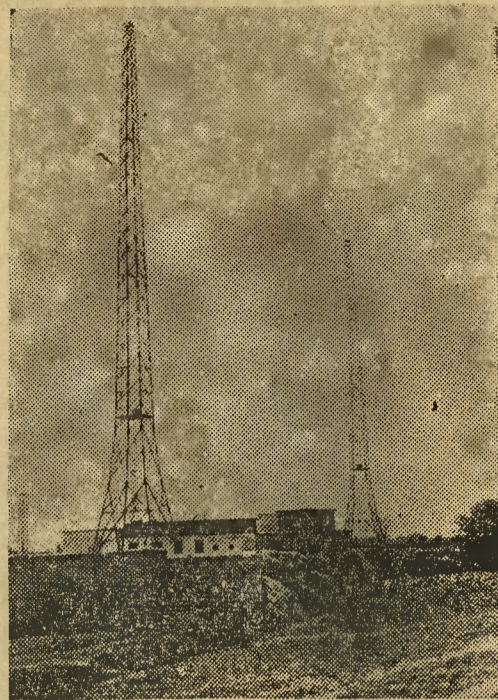
W defiladzie pokazało się zaledwie paru rybaków, którym musiano uprzednio przyrzec, że nie wypędzi ich pałka policjanta.

Wspaniała propaganda wśród poczciwych Kaszubów!

Skończmy jednak nasz list na wesoło! **Czyż nie wesoło jest popijać kawkę w psim, dosłownie psim towarzystwie?!!** Czytasz sobie spokojnie gazetę przy małej czarnej, a tu naraz kudłaty, lub oskubany przedstawiciel, tak milej gdzie indziej, psiej rasy zaczyna cię gwałtownie skrobać za uchem i czujesz już podejrzane śwędzenie w okolicy pleców. Sąsiedni stolik posiada bowiem „psie” towarzystwo. **Piękna pani nie może się rozstać ze swym czworonożnym ulubieńcem, nawet przy kawie, czy lodach.** Sięgasz do garderoby po kapelusz, a tu ci jakieś groźne warczenie każe się cofnąć. W garderobie na przechowaniu siedzi buldog. Psia noga, zakłniesz po cichu, bo przecie nie wypada dżentelmenowi zwrócić uwagę pięknej, lub „zrobionej na piękno” właścicielce. **Kiedy jednak te właścicielki zrozumieją nareszcie, że nie wypada również nachodzić kawiarni w towarzystwie psich przyjaciół?**

B. O. B.

Najmłodsza stacja radiowa w Andach.

W krajach tropikalnych Południowej Ameryki, dokoła zatoki meksykańskiej jak grzyby po deszczu powstały przed kilkunastu laty różne prywatne stacje radiowe, które niejednokrotnie znajdowały się w garażach samochodowych, a nadawano przeważnie muzykę z płyt i reklame, z czego prywatni przedsiębiorcy poważnie ciągnęli zyski. Dopiero ostatnio zabrano się do reorganizowania radiofonii w tych krajach, likwidując tego rodzaju stacje, a wzorując się na radiofonii europejskiej. Polecono niemieckim inżynierom Telefunkena wybudować wielkie stacje, utrzymywane przez państwo. Na zdjęciu niedawno wybudowana wielka stacja w Limie, w stolicy Peru.

Oberwanie się chmury nad Sremem.

Srem. W ub. sobotę, ok. godziny 16 przeszła nad Sremem i okolicą gwałtowna burza z ulewnymi deszczami i wylądowaniami atmosferycznymi. Strumienie deszczu zalały ulicę miasta, których kanalizacja nie mogła pomieścić olbrzymich mas wody. Na polach majątności Zbrudzewo, własności p. Teodora Ossowidzkiego, burza zastała przy podorywaniu ścierniska trzech pracowników dominiálních. Ponieważ znajdowali się oni w szczerym polu, schronili się przed deszczem pod konie. W pewnym momencie piorun uderzył w jeden ze stojących plugów i spłynął o żelazie na barczyk, mokrą uprzęż i po lejcach na obok przykucniętego **Franciszka Malickiego**, 20-letniego robotnika rolnego ze Zbrudzewa. Siłą wyladowana atmosferyczna została kłosa przewrócona, a Malicki, śmiertelnie porażony, leżał odrzucony od nich o kilka metrów. Na miejsce wypadku przybył lekarz, por. Fr. Benendo, lecz mimo natychmiastowej pomocy i zabiegów, porażonego nie przywrócono do życia.

Groźny pożar w powiecie świeckim.

Świecie. (t) W czwartek przed południem wybuchł pożar w rzeźni p. Piotra Chudzińskiego, w budynkach należących do p. Franciszka Manikowskiego w Grudziądzu. Pożar szerzył się szybko i objął wszelkie przyległe budynki gospodarcze, grożąc przetruceniem się na pobliskie domy mieszkalne. Wobec tego, że pożar wybuchł w środku wsi, groziło wielu budynkom niebezpieczeństwo. Dzięki akcji ratunkowej podjętej przez oddziały wojska, jakie w pobliżu przypadkowo się znalazły i przez rychło przybyłą motopompę świeckiej straży pożarnej, zdołano niebawem pożar umiejscowić i zapobiec katastrofalnym skutkom. Szkoły wyrządzone przez ogień w budynkach jak i ruchomościach na szkodę pp. Manikowskiego, Chudzińskiego i Domachowskiego wynoszą **przeszło 7.000 zł.**

Wielki konkurs fotograficzny p. t. „Ślaki wodne Wielkopolski”.

Towarzystwo Miłośników Fotografii w Poznaniu, współdziałając z wojewódzkim komitetem W. F. i P. W. w Poznaniu organizuje konkurs fotograficzny na **fotografię artystyczną w dużym formacie**, której tematem ma być krajobraz **nad wodami Wielkopolski i sporty wodne na tychże wodach.** Konkurs ma charakter ogólnopolski i mogą w nim brać udział wszyscy miłośnicy fotografii artystycznej. Pierwsza nagroda wyniesie 150 zł, druga 100 zł, dwie dalsze nagrody po 50 zł, sześć nagród po 25 zł i 10 nagród po 10 zł. Poza tym przewidziane są nagrody niepieniężne i wyróżnienia. Fotografie nagrodzone i wyróżnione będą wystawione w czasie „Targów Poznańskich”. Ostateczny termin do nadsyłania prac zostanie wyznaczony na marzec 1938 r.

Spęd owiec na hale.
(Obrazek z „Tygodnia Gór” w Wiśle).

Zainteresowanie tegorocznym „Tygodniem Gór” jest w Polsce bardzo wielkie. Szereg wycieczek krajowych i zagranicznych, zapowiedziało już swój przyjazd do Wisły. Również przyjadą na „Tydzień Gór” amerykańscy uczniowie z Nowego Jorku w liczbie 15 osób. Uroczystości w Wiśle obfitować będą w szereg atrakcyjnych momentów, które zobrazują prawdziwe życie naszych górali, tak w domu jak i na hali, czy poloninie. Do tych ostatnich atrakcyjnych należy uroczystość poświęcenia baczki „Jastków” pod Baranią Górą. Uczestnicy tej imprezy zobaczą, jak to odbywa się w górach otwarcie nowej baczki, która jest o-

środkiem życia pasterzy górskich w czasie wędrowki z owcami po hali. Między innymi pasterze górscy otworzą zabawy, które towarzyszą zwykle otwarciu takiej baczki.

Uroczystości „Tygodnia Gór” zostaną uświetnione przyjazdem **Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej prof. dra Ignacego Mościckiego**, oraz szeregu wysokich dygnitarzy.

W związku z nadchodzącym „Tygodniem Gór”, który rozpoczął się w niedzielę, dnia 15 sierpnia, reprodukuje się fotografię, przedstawiającą **spęd owiec na hale.**

Ponury dramat małżeński.

Bralin. Wydarzyła się tu ponura tragedia małżeńska.

W młodym, zaledwie rocznym, małżeństwie pp. Nitschków zachodziły często nieporozumienia. Ostatnio żona opuściła swego męża, udając się do brata, niej. Grosska. Przebywała tam 10 dni. W ub. środę po południu udała się Nitschkowa pod nieobecność męża do jego mieszkania, skąd zabrała swe 8-tygodniowe dziecko. Kiedy po powrocie Nitschke zauważył brak dziecka, pobiegł do mieszkania Grosska, domagając się wydanie dziecka. Żona nawet sły-

sząc o tym nie chciała.

Nitschke podczas dobijania się do mieszkania został przez własną żonę oraz jej krewnych **okrutnie pobity.** Z roztrząskaną głową dowłócił się do swego domu, skąd odstawiono go do szpitala powiatowego w Kępnie, gdzie w nocy z środy na czwartek na skutek odniesionych ran **zmarł.** Komenda post. PP. w Bralinie wdrożyła dochodzenia. Mężobójczynię oraz jej szwagierkę Grosskową odstawiono pod eskortą policyjną do dyspozycji Sądu Grodzkiego w Kępnie.

Kronika toruńska

Toruń, dnia 16 sierpnia 1937 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: Joachima, ojca N. M. P.
Jutro: Jacka Odrowąza.
Wschód słońca o godzinie 4,43.
Zachód słońca o godzinie 19,22.

Stan pogody.

Dalszy napływ na Polskę wilgotnych mas powietrza polarno-morskiego powodował w znacznej części kraju pogodę o zachmurzeniu zmiennym z przelotnymi deszczami i burzami. Temperatura o godz. 14-ej wynosiła: 15 st. w Cieszynie i na Kasprowym Wierchu, 16 w Białymstoku, 17 w Grodnie, 18 w Krakowie, 19 w Mławie, 20 w Warszawie, 22 w Łodzi i Bydgoszczy, 23 w Katowicach, 25 w Poznaniu i Lublinie, 26 w Zbąszyniu, 27 w Wilnie, 28 w Przemyślu.

Pogotowie straży pożarnej tel. 1244.

Telefon nr. 15-46 posiada przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Toruniu.

Pogotowie ratunkowe tel. 1991.

Biblioteka T. C. L. (ul. Wysoka 16) otwarta codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godziny 11 do 11,30 i od 16 do 19.

Nocny dyżur pełnią apteki:

„Pod Lwem” — śródmieście.
Św. Anny — Bydgoskie Przedmieście.
Pod Łabędziem — na Mokrem
„Nadwiślańska”, Jakóbskie Przedmieście.

REPERTUAR KIN:

Aria: „Małżeństwo z miłości”.
As: „Serce ze stali” i „Nie znała miłości”.
Mars: „Gwiazdzista eskadra”.
Świt: „Tajemnica starego zamku”.

Powrót wojewody z urlopu.

W sobotę 4 bm. wojewoda pomorski p. Władysław Raczkiewicz przerwał swój urlop wypoczynkowy i objął urządowanie.

Remont w księżnicy miejskiej.

Zarząd miejski zawiadamia, że czytelnia Księżnicy Miejskiej im. Kopernika w Toruniu od dnia 17 sierpnia br. będzie zamknięta z powodu remontu korytarzy i biur w gmachu.

Kuratorium szkolne w Toruniu.

Zgodnie z § 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1937 r. o okręgach szkolnych, czynności administracyjne w zakresie wychowania z obszaru województwa pomorskiego obejmuje od dnia 1 września 1937 r. Kuratorium Okręgu Szkolnego Pomorskiego w Toruniu, ul. Sienkiewicza nr 10.

Pożary w pow. toruńskim.

W zagrodzie rolnika Maksymiliana Rahma w Czarnymblocie w pow. toruńskim wybuchł pożar, który strawił stodołę, oborę i dom mieszkalny oraz sprzęty domowe i narzędzia rolnicze, ogólnej wartości 18 tys. złotych. Przyczyny pożaru dotychczas nie ustalono.

Tegoż dnia wybuchł pożar w zabudowaniach rolnika Franciszka Szczepankiewicza w Łążynie, pow. toruński, któremu spalił się dom mieszkalny, obora i stodoła wraz z zbożem, wyrządzając szkody na 18.500 zł. I w tym wypadku przyczyny pożaru nie ustalono. W obu wypadkach policja prowadzi energiczne dochodzenia.

Gród Kopernika w 17 rocznicę „Cudu nad Wisłą”.

Ub. soboty już w godzinach popołudniowych gród Kopernika zaczął przystrajać się chorągwiami o barwach narodowych i przybierać szatę odświętną. Wieczorem ulicami miasta przeszły capstrzyki, oznajmiające rozpoczęcie uroczystości, — po czym iluminacja gmachów.

Dnia następnego tj. w niedzielę, na placu Św. Katarzyny przed kościołem garnizonowym ks. Sienkowski odprawił uroczystą Mszę św. połową, której wysłuchali przedstawiciele władz państwowych, wojskowych na czele z pp.: wojewodą pomorskim Raczkiewiczem (w dniu wczorajszym powrócił z urlopu), wicewojewodą Szczepańskim i prezydentem Raszeją oraz oddziały wojskowe miejscowych formacji, poczty sztandarowe, organizacje P.W. i b. liczne rzesze publiczności.

Po płomiennym okolicznościowym kazaniu, wygłoszonym przez ks. Sienkowskiego, rozpoczęły się przygotowania do defilady. Tłumy publiczności zaległy chodniki od placu Św. Katarzyny aż po Łuk Cezara. Na Staromiejskim Rynku przed ratuszem ustawiono dwie trybuny, dla przedstawicieli władz państwowych i wojskowych. Defiladę przyjmował p. wojewoda pomorski w otoczeniu sztabu.

Defilada wypadła wspaniale. Dziarskie miny, dumna postawa naszego wojska — oto, co napawało nieklamną

dumą każdego obywatela, z rozrównieniem przyglądającego się defiladzie. Dać by tylko sygnał, a huragan oklasków i okrzyki „Niech żyją” — uderzyłyby w niebo. Jeśli zaś tego nie było, to tylko dlatego, że Pomorzanie nie skorzy są uzewnętrzniać swych uczuć. Z twarzy jeno widać zadowolenie, a z oczu dumę...

Kroczyli więc pierwsi saperzy, potem piechota, artyleria, lotnicy, baloniarze, „łapiduchy”, organizacje P. W. z orkiestrami i wreszcie poczty sztandarowe. Za dumnie kroczącymi żołnierzami biegły zazdrośnie spojrzenia różnych „patałachów” wyglądających z kamienicznych okieł!

W ramach uroczystości 17-ej rocznicy „Cudu nad Wisłą” odbyło się w godzinach popołudniowych poświęcenie krzyża na Kępie Bazarowej obok Klubu Wioślarskiego — w miejscu zaprojektowanej budowy pomnika patrona wód.

Aktu poświęcenia dokonał ks. prob. Domachowski z Podgórza, który wygłosił przy tym krótkie okolicznościowe przemówienie. W uroczystości tej udział wzięli przedstawiciele władz państwowych z p. wicewojewodą Szczepańskim na czele oraz licznie przybyła publiczność.

Bezpośrednio po tym odbył się koncert orkiestry wojskowej z udziałem chóru garnizonowego.

To była zabawa...

W dniu wczorajszym przedszkole im. Dzieciątka Jezus przy parafii św. Jakuba urządziło wielką zabawę dla dzieci z popisami i urozmaiceńiami w lasku przy ul. Marsz. Focha na Jakubskim Przedmieściu.

Zabawę poprzedził o godz. 14 barwny pochód dzieci przez ulice miasta. W pochodzie tym, na którego czele kroczyła orkiestra, znajdowały się 4 platformy przewozowe, odpowiednio udekorowane, a na nich dzieci w różnych barw-

nych strojach. Był to widok piękny i rozrzucający. Czegóż tam nie było? Nawet olbrzymich rozmiarów parasol-muchomor.

Zabawa należała do jednych z najoryginalniejszych i najmielszych. O tym najlepiej wiedzą ci, którzy się tam przypadkowo, czy nieprzypadkowo znaleźli. Fotografia przedstawiająca fragment pięknego pochodu dzieci z przedszkola im. Dzieciątka Jezus przy parafii św. Jakuba ukaże się jutro.

Komunikat Pom. Izby Rolniczej.

Toruń, 16. 8. Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że na obszarach niektórych Izb Skarbowych mylnie interpretowane są przepisy § 122 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 31 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. nr 32 poz. 350).

W związku z tym Pomorska Izba Rolnicza na podstawie wyjaśnienia Ministerstwa Skarbu i podaje, że w wypadkach ustalania strat spowodowanych w gospodar-

stwach rolnych klęskami żywiołowymi, przy obliczaniu normalnego przychodu z trzech ostatnich nieklęskowych lat (ust. 3 § 166 rozp. Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1937 r.) porównywanego z przychodem z roku klęskowego — przychód w obydwóch wypadkach powinien być obliczany na podstawie cen z chwili szacunku.

W ten sposób, jeżeli np. cena żyta w dniu szacowania wynosiła 20 zł za 100 kg, to tę samą cenę 20 zł za 100 kg należy przyjąć dla żyta z trzech ostatnich lat nieklęskowych.

Wieczory teatralne.

Papa

Komedia G. A. Caillaveta i R. de Fiers'a.
Gościnnie wystąpił Kazimierz Junoszy-Stepowski.

Stęskniona publiczność toruńska, która nie widziała na scenie naszej od kwietnia żadnej nowości, a musiała zadowalać się powtórkami zimowego repertuaru, doczekała się wprawdzie nie nowości, ale dawno nie granej, doskonałej komedii „Papa”, uświetnionej jeszcze przyjazdem bardzo cenionego i lubianego u nas artysty p. Junoszy-Stepowskiego.

P. Stepowski lubi Toruń, nie zapomina o nim i mimo braku czasu, znajdzie chwilę, by i nas rozerwać (Azais, Papa), lub wciągnąć w głębię psychiki ludzkiej, nieraz chorobliwej (Głupi Jakub, Paweł). Przedstawienia z jego udziałem cieszą się dużą frekwencją, mimo pewnych utyskiwań grupy publiczności na dosyć niespodziewaną podwyżkę cen na sobotnią premierę, która przecież nie pociąga za sobą specjalnie wygórowanych przygotowań. P. Junosza-Stepowski od czasu niewidzenia się z nami grał dłuższy czas w Krakowie, a kreacja jego w „Otelu” wywołała ostrą polemikę prasową, w Warszawie zadziwił występem w muzycznej komedii, dalszym ciągu Azaisa, a po tym w doskonałej formie zagrał Cezara w sztuce Nowaczyńskiego: „Cezar i

człowiek”. O wystawienie tej sztuki ze względu na aktualia kopernikowskie, chętnie upomnielibym się w dyrekcji teatru, gdybym nie zdawał sobie sprawy z kosztów takiego przedsięwzięcia. Ostatnie dni, a raczej tygodnie grał p. Junosza Papę i tak jeszcze ciepłego przywiózł nam z Warszawy.

Komedia to nader optymistyczna, o aktualnym zawsze zagadnieniu: czy młodość — czy starzy?, — a raczej: czy intelektualizm, czy prostota?

Autor rozwiązuje zagadnienie w ten sposób, że prostota łączy się z prostotą, a intelekt balonowy, prawie dziecinny znajduje szczęście w miłości przerafinowanej i obmyślanej. Bo cóż się dzieje w naszej komedii? Pan hrabia Larsac, ojciec, życie spędza jak motyl, z kwiatka na kwiatek, nie zatrzyma go życie na jednym obiekcie dłużej nawet wtedy, gdy jedna miłostka wyda owoc w postaci syna. Płyną lata, ojciec buja po świecie, zawsze umiejąc nim cieszyć się, a syn rośnie i dzielnie pracuje na ziemi, danej mu przez los. I wszystko szłoby jak po maśle, ale p. hrabia nudzi się życiem bez celu, przypomina sobie syna i zechce z niego zrobić człowieka salonu na wzór swój własny. Wychowanie wśród pól i łąk, wśród prostych obyczajów i ludzi wybiło swe wyraźne piętno na młodzieńcu. Wróci Jan Bernard do swego nieskomplikowanego życia i znajdzie towarzyszkę życia w Jance Aubrin, dziewczęce zrodzonej z pól i słońca wiejskiego. Ale i ojciec zetknie się z młodością (p. Teresą), odrodzi się i

Zbiornik oleju wyleciał w powietrze.

W rafinerii oleju w Sinclair (Stany Zjednoczone) nastąpił w tych dniach groźny wybuch. Jeden zbiornik wyleciał w powietrze, a zakłady stanęły w płomieniach.

Z teki policjanta.

Dnia 13 bm. zgłoszono w Toruniu oraz w pow. toruńskim 5 wypadków różnych drobnych kradzieży, z których jeden wykryto, 1 wypadek oszustwa, oraz spisano 16 doniesień za przekroczenie przep. pol. adm., 12 doniesień za nielegalny handel domokrajny, 3 doniesienia za przekr. przep. drogowych i 3 doniesienia za radiopajęczarstwo.

W sprawach instruktorów łąkarskich Pom. Izby Rolniczych.

W związku z komunikatem Pomorskiej Izby Rolniczej w nr. 30 „Kłosów” w sprawie uruchomienia instruktorów łąkarskich, Pomorska Izba Rolnicza podaje terminy urzędowania instruktora łąkarskiego na powiaty wąbrzeski i lubawski.

Instruktor łąkarski urzędować będzie w Wąbrzeźnie (lokal TRP) w każdy pierwszy wtorek po pierwszym każdego miesiąca.

W Nowym mieście (lokal TRP) w każdy trzeci wtorek po pierwszym każdego miesiąca.

W Lubawie (restauracja Jankowskiego) w każdy czwarty poniedziałek po pierwszym każdego miesiąca.

W sierpniu przeto przypada dzień urzędowania instruktora łąkarskiego w Nowym mieście dnia 17, a w Lubawie 23 bm.

We wszelkich sprawach dotyczących zagospodarowania łąk i pastwisk (a więc porady, lustracje, zaopatrzenie w nasiona i nawozy, kredyty itp.) rolnicy winni zgłaszać się do instruktora łąkarskiego w dniach urzędowania.

wtedy dopiero znajdzie prawdziwe szczęście, ale czy na długo? — pyta mnie jeden z sąsiadów. Sadzę, że wystarczy tego szczęścia na lata, pełne jeszcze radości, a p. Teresa potrafi i swe serce zadowolić, przebywając wśród czaru i wdzięku p. de Larsac, starego dzieciucha.

Sztukę grano w reżyserii p. Piekarskiego doskonale, chociaż może na premierze bez tempa.

Naturalnie prowadził nasz gość p. Junosza-Stepowski w roli ojca. W rolach starszych panów daje on tyle wdzięku, a nadto ładnie zaskakuje słuchacza swą świetnie rysowaną nonszalancją myślenia i prowadzenia dialogu jakby z pewną niedbałością, — a jaki jest miły, niech powiedzą panie.

Pani Łukowska Janina w roli Teresy może była za szczerą, nie umiała znaleźć uwydatnić pewnej finezji, która może bezwiednie tkwi w tej postaci, ale miała b. wiele momentów doskonale zagranych, zwłaszcza w akcie pierwszym. P. Surzyński w miarę prosty i szczerzy; ładnie podkreślił bezpośredniość księdza p. Ilcewicz i Aubrina p. Piekarski. Niezupełnie godzę się z p. Cybulskim. Zrobił fryzjerską, a nie klubowca. Nieszczęśliwa charakterystyka.

Resztę dopełniali pp. Ippoldtówna, Zbiezowska, Korowicz, Skwierczyński i Sroczyński.

Decoracje wyszły na świeżo z pod pędzla p. Małkowskiego.

S. Riess.

Dnia 15 sierpnia br. o godzinie 6¹⁵ zmarł opatrzony Sakramentami św. po długich i ciężkich, z nadzwyczajną cierpliwością znoszonych cierpieniach, mój najdroższy, nigdy nie zapomniany mąż, mój ukochany, troskliwy tatuś, nasz syn, brat, zięć, szwagier i wujek ś. p.

Aleksy Siwkowski

w 33 roku życia, o czym donosi w ciężkim smutku pogrążona

żona z synkiem i rodziną.

Bydgoszcz, Kosowo, Nakło, Wyrzysk, Bytom, dnia 16 sierpnia 1937 r.

Pogrzeb odbędzie się w środę dnia 18 bm. o godz. 17 z kostnicy cmentarza na Bielawkach. Msza św. żałobna odprawi się w czwartek 19 bm. o godz. 8 w kościele Ks. Misjonarzy na Bielawkach.

Osobnych zawiadomień nie wysyła się.

(16080)

W niedzielę 15-go bm. zasnął w Bogu po długich i ciężkich cierpieniach, zaopatrzona Sakramentami św. ś. p.

Jadwiga Dygórska

z domu Dyderska

o czym donosi za rodzinę w smutku pogrążona

Marja Hajduk.

Pogrzeb odbędzie się w środę 18-go bm. o godz. 4-ej po południu z kaplicy przy szosie Szubińskiej. (16059)

usuwa ból, pieczenie, nabrzmienie nóg, zmiękczaje odciski, które po tej kąpieli dają się usunąć, nawośnają paznokciem. Przepis użycia na opakowaniu.

15385

W dniu 15 sierpnia 1937 r. zasnął w Panu nasz nieodżałowany Szeł ś. p.

Aleksy Siwkowski

W Zmarłym tracimy zacnego i dobrego chlebowadawcę.

Pamięć o nim wśród nas nigdy nie zaginie.

16073)

Pracownicy firmy

Bydgoskie Zakłady Mechaniczne.

Klepsydry

wykonuje szybko i tanio

Drukarnia Bydgoska
Bydgoszcz, Poznańska 12-14.

W niedzielę, dnia 15 sierpnia zmarł ś. p.

Aleksy Siwkowski

Prezes B. K. S. Polonia

W przedwczesnie Zmarłym stracił Komitet goliwego pracownika i organizatora na niwie sportu i wychowania fizycznego.

Cześć Jego pamięci!

16072)

Miejski Komitet W. F. i P. W.
w Bydgoszczy.

Mieszkanie

6 pokoi

z przynależnościami przy Pl. Teatralnym od 1. 9. 1937

do wynajęcia

Zapytania **Marszałka Focha 4, I ptr.** (16084)

W podróży

w hotelach, w wszystkich uzdrowiskach polskich, księgiarniach dworcowych itp.

prosimy żądać

Dziennik Bydgoski.

Reperacje

wszystkiej garderoby męskiej i damskiej jako też wykonania miarowe uszycia fachowe i tanio Zakład Krawiecki, ulica Chrobrego 7, m. 4. (6362)

Dnia 15 sierpnia 1937 r. o godz. 6.15 rozstał się z tym światem ś. p.

Aleksy Siwkowski

mistrz ślusarski i Starszy naszego Cechu.

W zmarłym tracimy jednego z najgorliwszych członków oraz zacnego i szczerego koleżę o niezwykłych zaletach charakteru. Cześć Jego pamięci!

Cech Ślusarzy w Bydgoszczy Zarząd.

16087)

Dnia 14 bm. rozstał się tym światem, namaszczony Olejami św. po krótkich i cierpliwie znoszonych cierpieniach mój drogi, kochany mąż, troskliwy tatuś, syn, brat, zięć, szwagier i wujek ś. p.

Julian Bernard Śmigielski

przeżywszy lat 43, o czym donosi stroskana

żona z córeczkami i rodziną.

Bydgoszcz, Chełmno, Chojnice, dnia 16 sierpnia 1937 r.

Eksportacja zwłok z domu żałoby Świętojańska 12, we wtorek o godzinie 17-tej na cmentarz nowo-farny. (16063)

Meble

wszelkiego rodzaju z gwarancją najtaniej dostarcza (7220)

Bydgoska Hala Mebli

właśc.: **A. Zieliński**
Bydgoszcz, Śniadeckich 40.

Pościel nową sprzedam tanio. Unii Lubelskiej 5/8. (14710)

Domki 15997 jednorodzinny, ogród, 7500 zł. Kraszewskiego 10 (Okole)

Repertuar kin bydgoskich.

KRYSTAL: „Jej wysokość tańczy walca” z Hansem Jaray i Ireną Agay oraz nadprogram.
APOLLO: „Melodie z nad Dunaju”, film wiedeński z Lianą Haid i Leo Slesakiem oraz kolorowa komedia p. t. „Sąsiedzi” i nowy tygodnik.

MARYSIENKA: „Pod twoim okiem” i „Niebezpieczny flirt” oraz nadprogram.

REWIA: „Nowe przygody Tarzana” i „Wszystko dla zwycięzcy”.

BALTYK: „Osaczona” z Silvia Sydney i „Złoty skarb” z Gary Cooperem

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości. Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy, rewiru III Stefan Czarnecki, mający kancelarię w Bydgoszczy, ul. Dworcowa Nr 76, na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia **18 września 1937 r.** o godz. 10 w Bydgoszczy Sąd Okręgowy, pokój nr 7, odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu, należącej do dłużnika Mieczysława i Heleny Klauzyńskich nieruchomości Bydgoszcz tom 65 wykaz. L. 2288, położonej przy ulicy Kujawskiej nr 31. Nieruchomość przeznaczona jest na budynek mieszkalny jednopiętrowy i szopy, posiada urzędową księgę hipoteczną przy Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy jako Bydgoszcz tom 68 wykaz L. 2288. Nieruchomość oszacowana została na sumę zł 10.000 cena zaś wywołania wynosi zł 6.667. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rekojmię w wysokości zł 1.000 oraz winien posiadać zezwolenie władzy administracyjnej na przewłaszczenie. Rekojmię należy złożyć w gotówkę, albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji, że uzyskały postanowienie właściwego sądu, nakazujące zawieszenie egzekucji. W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godz. 8-ej do 18-tej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w sądzie grodzkim w Bydgoszczy ul. Wały Jagiellońskie Nr 2, sala Nr 5.

Bydgoszcz, dnia 30 lipca 1937 r.
Komornik (—) Stefan Czarnecki. (16064)

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości. Komornik Sądu Grodzkiego w Bydgoszczy rewiru III Stefan Czarnecki, mający kancelarię w Bydgoszczy ul. Dworcowa nr 76 na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia **18 września 1937 r.** o godz. 10,15 w Sądzie Okręgowym Bydgoszcz pokój nr 7 odbędzie się sprzedaż w drodze publicznego przetargu należącej do dłużnika Leona Bydłowskiego nieruchomości Bydgoszcz tom 2 wykaz L. 98 położonej przy ul. Długiej nr 24. Nieruchomość ta przeznaczona jest na budynek mieszkalny, posiada urzędową księgę hipoteczną przy Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy jako Bydgoszcz tom 2 wykaz L. 98. Nieruchomość oszacowana została na sumę zł 30.900, cena zaś wywołania wynosi zł 23.175. Przystępujący do przetargu obowiązany jest złożyć rekojmię w wysokości zł 3.090, oraz winien posiadać zezwolenie władzy administracyjnej na przewłaszczenie. Rekojmię należy złożyć w gotówkę albo w takich papierach wartościowych bądź książeczkach wkładowych instytucji, w których wolno umieszczać fundusze małoletnich. Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości trzech czwartych części ceny giełdowej. Przy licytacji będą zachowane ustawowe warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publicznym obwieszczeniem nie będą podane do wiadomości warunki odmienne. Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą do licytacji i przysądzenia własności na rzecz nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości lub jej części od egzekucji i że uzyskały postanowienie właściwego sądu nakazujące zawieszenie egzekucji. W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed licytacją wolno oglądać nieruchomość w dni powszednie od godziny 8-ej do 18-ej, akta zaś postępowania egzekucyjnego można przeglądać w Sądzie Grodzkim w Bydgoszczy ul. Wały Jagiellońskie nr 2 sala nr 5. (16065)

Bydgoszcz, dnia 2 sierpnia 1937 r.
Komornik (—) Stefan Czarnecki.

Naszyc Szan. Czytelników

prosimy uprzejmie przy zamówieniach oraz zakupach jakoteż przy nadawaniu ofert na ogłoszenia podane w naszym piśmie, powoływać się zawsze na „Dziennik Bydgoski”

O ŚWICIE.

— Nieprawdaż stary przyjacielu, mówię ci, że tobie też szkodzi alkohol!

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetry na strobie 7-linowej szerokości 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł, na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lin., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20% zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za wiadomości z Gdyni i wybrzeża odpowiedzialny: Witold Wasilewski w Gdyni, za kronikę toruńską: Roman Kobierski w Toruniu; za wszystkie inne działy: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy.